

SMLOUVA O ZALOŽENÍ EVROPSKÉHO SPOLEČENSTVÍ UHLÍ A OCELI

PREZIDENT SPOLKOVÉ REPUBLIKY NĚMECKO,

JEHO KRÁLOVSKÁ VÝSOST KORUNNÍ PRINC BELGIE,

PREZIDENT FRANCOUZSKÉ REPUBLIKY,

PREZIDENT ITALSKÉ REPUBLIKY,

JEJÍ KRÁLOVSKÁ VÝSOST VELKOVÉVODKYNĚ LUCEMBURSKA,

JEJÍ VELIČENSTVO KRÁLOVNA NIZOZEMSKA,

MAJÍCE NA MYSLI, že světový mír může být zachován jen tvůrčím úsilím úměrným nebezpečí, jež jej ohrožuje,

PŘESVĚDČENI, že příspěvek, jež uspořádaná a živoucí Evropa může civilizaci přinést, je nezbytný pro udržení mírových vztahů,

VĚDOMI SI, že Evropu lze vybudovat jen konkrétními činy, jež především vytvářejí skutečnou pospolitost, a položením společných základů hospodářského rozvoje,

USILUJÍCE rozšiřováním své základní výroby o zvýšení životní úrovně a o pokrok v mírovém díle,

ODHODLÁNI nahradit odvěké soupeření sjednocením svých základních zájmů, položit zřízením hospodářského společenství základní kámen širšího a hlubšího společenství mezi národy, jež proti sobě dlouho stály v krvavých rozporech, a vybudovat základy institucí, jež budou moci určovat směřování jejich napříště společného osudu,

ROZHODLI SE vytvořit Evropské společenství uhlí a oceli a za tím účelem byli jmenováni jejich zplnomocnění zástupci:

ZA PREZIDENTA SPOLKOVÉ REPUBLIKY NĚMECKO:

dr. Konrad ADENAUER,

spolkový kancléř a ministr zahraničních věcí;

ZA JEHO VELIČENSTVO KRÁLE BELGIČANŮ:

pan Paul VAN ZEELAND,

ministr zahraničních věcí;

pan Joseph MEURICE,

ministr zahraničního obchodu;

ZA PREZIDENTA FRANCOUZSKÉ REPUBLIKY:

Revidovaný překlad právního předpisu Evropských společenství

pan Robert SCHUMAN,
ministr zahraničních věcí;

ZA PREZIDENTA ITALSKÉ REPUBLIKY:

pan Carlo SFORZA,
ministr zahraničních věcí;

ZA JEJÍ KRÁLOVSKOU VÝSOST VELKOVÉVODKYNI LUCEMBURSKA:

pan Joseph BECH,
ministr zahraničních věcí;

ZA JEJÍ VELIČENSTVO KRÁLOVNU NIZOZEMSKA:

pan D. U. STIKKER,
ministr zahraničních věcí;
pan J. R. M. VAN DEN BRINK,
ministr hospodářství;

KTERÍ si vyměnili své plné moci, shledali je v dobré a náležité formě a dohodli se takto:

HLAVA I

Evropské společenství uhlí a oceli

Článek 1

Touto smlouvou zakládají VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY mezi sebou EVROPSKÉ SPOLEČENSTVÍ UHLÍ A OCELI, spočívající na společném trhu, společných cílech a společných orgánech.

Článek 2

Posláním Evropského společenství uhlí a oceli je přispívat v souladu s celkovým hospodářstvím členských států a za pomoci společného trhu, jak jej určuje článek 4, k hospodářskému rozvoji, zvyšování zaměstnanosti a k růstu životní úrovně v členských státech.

Společenství vytvoří podmínky, které samy o sobě zajistí nejvýhodnější rozdělení výroby na co nejvyšší úrovni produktivity, při zachování nepřetržité zaměstnanosti a aniž by v hospodářství členských států byly vyvolány hluboké a dlouhodobé poruchy.

Článek 3

Orgány Společenství v rámci svých pravomocí a ve společném zájmu:

- a) dbají na řádné zásobování společného trhu s přihlédnutím k potřebám třetích zemí;
- b) zajišťují všem spotřebitelům na společném trhu, kteří jsou ve srovnatelném postavení, stejný přístup k výrobním zdrojům;
- c) dbají na zavedení nejnižších cen za takových podmínek, které nevyvolají žádné zvýšení cen uplatňovaných týmiž podniky v jiných obchodech ani celkové úrovně cen v jiném období a které přitom dovolují nezbytné umořování a nabízejí normální možnosti výnosu pro vložený kapitál;
- d) dbají na zachování podmínek, které podněcují podniky, aby rozvíjely a zlepšovaly svůj výrobní potenciál a prováděly politiku racionálního využívání přírodních zdrojů, při níž však nedochází k jejich neuváženému vyčerpávání;
- e) podporují vyrovnání za neustálého zlepšování životních a pracovních podmínek pracovníků v každém průmyslovém odvětví, které spadá do působnosti Společenství;
- f) podporují rozvoj mezinárodního obchodu a dbají na dodržování spravedlivých mezí cen na vnějších trzích;
- g) podporují plynulé rozšiřování a modernizaci výroby, jakož i zlepšování jakosti způsobem vylučujícím veškerá ochranná opatření vůči konkurujícím průmyslovým odvětvím, jež nejsou odůvodněna protiprávními činy z jejich strany nebo v jejich prospěch.

Článek 4

Se společným trhem uhlí a oceli se považují za neslučitelné, a proto touto smlouvou uvnitř Společenství zakázané:

- a) dovozní nebo vývozní cla nebo poplatky obdobného účinku, jakož i množstevní omezení pohybu výrobků;
- b) opatření nebo jednání, která vytvářejí nerovné postavení mezi výrobcí, mezi odběrateli nebo mezi spotřebiteli, zejména pokud jde o ceny, dodací podmínky a náklady na

Revidovaný překlad právního předpisu Evropských společenství

dopravu, jakož i opatření a jednání, která omezují svobodnou volbu dodavatele odběratelem;

- c) subvence nebo podpory poskytované státy nebo zvláštní poplatky jimi ukládané v jakékoli formě;
- d) omezující jednání směřující k rozdělování nebo využívání trhů.

Článek 5

Společenství plní své úkoly podle této smlouvy omezenou mírou zasahování.

Za tímto účelem Společenství:

- objasňuje a usnadňuje zúčastněným osobám činnost tím, že shromažďuje informace, organizuje poradenství a vytyčuje obecné cíle;
- dává podnikům k dispozici finanční prostředky pro jejich investice a podílí se na nákladech reorganizace;
- zajišťuje vytvoření, zachovávání a dodržování normálních podmínek hospodářské soutěže a přímo zasahuje do výroby nebo trhu pouze tehdy, když to okolnosti vyžadují;
- zveřejňuje důvody svého jednání a přijímá opatření nezbytná k tomu, aby byla dodržována pravidla stanovená touto smlouvou.

Orgány Společenství vykonávají tuto činnost s omezeným správním aparátem a v úzké spolupráci se zúčastněnými osobami.

Článek 6

Společenství má právní subjektivitu.

V mezinárodních vztazích požívá Společenství právní způsobilosti nezbytné k výkonu jeho funkcí a k dosahování jeho cílů.

Společenství má v každém z členských států nejširší způsobilost k právům a právním úkonům, jakou jejich vnitrostátní právo přiznává právnickým osobám; Společenství může zejména nabývat a zcizovat movitý i nemovitý majetek a vystupovat před soudem.

Společenství zastupují jeho orgány, každý v rámci svých pravomocí.

HLAVA II

Orgány Společenství

Článek 7

Orgány Společenství jsou:

- KOMISE;
- EVROPSKÝ PARLAMENT;
- RADA;
- SOUDNÍ DVŮR,
- ÚČETNÍ DVŮR.

Komisi je nápomocen Poradní výbor.

Kapitola 1

Komise

Článek 8

Úkolem Komise je zajišťovat plnění cílů vytyčených touto smlouvou za podmínek v ní stanovených.

Článek 9

1. Komise se skládá z dvaceti členů, vybraných podle celkové způsobilosti, kteří poskytují veškeré záruky nezávislosti.

Počet členů Komise může být změněn jednomyslným rozhodnutím Rady.

Členy Komise mohou být pouze státní příslušníci členských států.

Komise musí obsahovat alespoň jednoho státního příslušníka každého členského státu, přičemž nejvýše dva členové mohou být téže státní příslušnosti.

2. Členové Komise vykonávají své funkce zcela nezávisle v obecném zájmu Společenství.

Při plnění svých úkolů nevyžadují ani nepřijímají pokyny od žádné vlády ani jiného subjektu. Zdrží se jakéhokoliv jednání neslučitelného s povahou své funkce. Každý členský stát se zavazuje zachovávat tuto zásadu a nesnažit se ovlivňovat členy Komise při plnění jejich úkolů.

Během funkčního období nesmí členové Komise vykonávat žádnou jinou výdělečnou nebo nevýdělečnou profesionální činnost. Při svém nástupu se slavnostně zavazují respektovat během výkonu své funkce i po jeho ukončení povinnosti vyplývající z jejich postavení, zejména povinnost čestného a zdrženlivého jednání při přijímání některých funkcí nebo některých výhod po uplynutí funkčního období. V případě porušení těchto povinností Soudní dvůr na návrh Rady

Revidovaný překlad právního předpisu Evropských společenství

nebo Komise rozhodne podle okolností o odvolání člena podle článku 12a nebo o zrušení jeho nároku na důchod nebo jej nahrazující požitky.

Článek 10

1. Členové Komise jsou jmenováni postupem podle odstavce 2 na období pěti let, pokud článek 24 nestanoví jinak.

Mohou být jmenováni opakovaně.

2. Vlády členských států určí vzájemnou dohodou osobu, kterou zamýšlejí jmenovat předsedou Komise; toto určení schvaluje Evropský parlament.

Vlády členských států určí po dohodě s designovaným předsedou ostatní osoby, které zamýšlejí jmenovat členy Komise.

Předseda a ostatní členové Komise, určení tímto způsobem, podléhají jako orgán schválení Evropským parlamentem. Poté jsou předseda a ostatní členové Komise jmenováni vzájemnou dohodou vlád členských států.

Článek 11

Komise může jmenovat z řad svých členů jednoho nebo dva místopředsedy.

Článek 12

Funkce členů Komise zaniká kromě uplynutí funkčního období a úmrtí odstoupením nebo odvoláním.

Na uvolněné místo je jmenován vzájemnou dohodou vlád členských států náhradník pro zbývající část funkčního období. Rada může jednomyslně rozhodnout, že jmenovat náhradníka není třeba.

V případě odstoupení, odvolání nebo úmrtí je předseda nahrazen na zbytek funkčního období. Při jmenování náhradníka předsedy se použije postup stanovený v čl. 10 odst. 2.

Mimo případy odvolání podle článku 12a zastávají členové Komise svou funkci až do okamžiku jmenování náhradníka.

Článek 12a

Přestane-li kterýkoli člen Komise splňovat podmínky nezbytné k výkonu své funkce nebo se dopustí vážného pochybení, může být odvolán Soudním dvorem na žádost Rady nebo Komise.

Článek 13

Komise vykonává svou činnost pod politickým vedením svého předsedy.

Revidovaný překlad právního předpisu Evropských společenství

Komise se usnáší většinou svých členů z počtu stanoveného v článku 9.

Komise je způsobilá se usnášet, pokud je přítomen počet členů stanovený v jejím jednacím řádu.

Článek 14

Ke splnění svých úkolů a za podmínek stanovených v této smlouvě Komise přijímá rozhodnutí, podává doporučení nebo zaujímá stanoviska.

Rozhodnutí jsou závazná v celém rozsahu.

Doporučení jsou závazná pokud jde o výsledek, jehož má být dosaženo, přičemž volba prostředků se ponechává těm, jimž jsou určena.

Stanoviska nejsou závazná.

Je-li Komise oprávněna přijmout rozhodnutí, může se omezit na podání doporučení.

Článek 15

Rozhodnutí, doporučení a stanoviska Komise musí být odůvodněna a brát v úvahu stanoviska, která mu musí být předložena.

Rozhodnutí a doporučení individuální povahy zavazují zúčastněnou osobu okamžikem, kdy jí byla oznámena.

V ostatních případech nabývají účinnosti prostým vyhlášením.

Komise stanoví podrobnosti provádění tohoto článku.

Článek 16

Rada a Komise se navzájem konzultují a vzájemnou dohodou upraví způsoby své spolupráce.

Komise přijme svůj jednací řád, kterým upraví svou činnost a činnost útvarů jí podléhajících v souladu s ustanoveními této smlouvy. Zajistí zveřejnění tohoto jednacího řádu.

Článek 17

Komise zveřejní každoročně nejméně měsíc před zahájením zasedání Evropského parlamentu souhrnnou zprávu o činnosti Společenství.

Článek 18

Při Komisi se zřizuje Poradní výbor. Skládá se nejméně z osmdesáti čtyř a nejvýše ze sto osmi členů a tvoří jej stejný počet výrobců, pracovníků a spotřebitelů a obchodníků.

Členy Poradního výboru jmenuje Rada.

Revidovaný překlad právního předpisu Evropských společenství

Rada určí zastupující organizace výrobců a pracovníků, mezi něž rozdělí místa, která je třeba obsadit. Každou organizaci vyzve, aby předložila seznam obsahující dvojnásobný počet kandidátů, než je počet míst, která jsou jí přidělena. Jmenování se provádí na základě tohoto seznamu.

Členové Poradního výboru jsou jmenováni za svou osobu na dva roky. Nesmí být vázáni žádnými příkazy nebo pokyny organizací, které je jmenovaly.

Poradní výbor volí ze svých členů předsedu a předsednictvo na dobu jednoho roku. Přijme svůj jednací řád.

Rada stanoví kvalifikovanou většinou veškeré náhrady poskytované místo odměny.

Článek 19

Komise může konzultovat Poradní výbor, kdykoli to považuje za vhodné. Je povinen tak učinit ve všech případech, kdy to tato smlouva stanoví.

Komise předkládá Poradnímu výboru obecné cíle a programy vypracované podle článku 46 a informuje jej o základních směrech své činnosti podle článků 54, 65 a 66.

Považuje-li to Komise za nezbytné, určí Poradnímu výboru pro předložení jeho stanoviska lhůtu, která nesmí být kratší než deset dnů ode dne, kdy tato lhůta byla oznámena předsedovi.

Poradní výbor svolává k projednání určité otázky jeho předseda na žádost Komise nebo na žádost většiny členů výboru.

Zápis z jednání se postupuje Komisi a Radě současně se stanoviskem výboru.

Kapitola 2

Evropský parlament

Článek 20

Evropský parlament se skládá ze zástupců lidu států sdružených ve Společenství a vykonává kontrolní pravomoci, které mu tato smlouva svěřuje.

Počet členů Evropského parlamentu nepřekročí sedm set.

Článek 20a

Evropský parlament může většinou hlasů všech svých členů požádat Komisi, aby předložila vhodný návrh ve věcech, u nichž má za to, že aktu Společenství je potřeba k provedení této smlouvy.

Článek 20b

Evropský parlament může při plnění svých povinností na žádost čtvrtiny členů zřídit dočasnou vyšetřovací komisi, která by zkoumala obvinění z přestupků nebo nesprávného úředního postupu při provádění práva Společenství, s výjimkou případu, kdy jsou tvrzené skutečnosti předmětem dosud neukončeného soudního řízení; pravomoci svěřené touto smlouvou jiným orgánům nebo institucím tím nejsou dotčeny.

Dočasná vyšetřovací komise skončí svou činnost předložením své zprávy.

Podrobnosti o výkonu vyšetřovacího práva stanoví společná dohoda Evropského parlamentu, Rady a Komise.

Článek 20c

Každý občan Unie a každá fyzická osoba s bydlištěm nebo právnická osoba se sídlem v některém členském státu má právo předložit samostatně či společně s dalšími občany nebo osobami petici Evropskému parlamentu ve věci, která spadá do působnosti Společenství a která se jich přímo dotýká.

Článek 20d

1. Evropský parlament jmenuje ombudsmana zmocněného přijímat stížnosti od kteréhokoli občana Unie nebo od kterékoli fyzické osoby s bydlištěm nebo právnické osoby se sídlem v členském státu, které se týkají případů nesprávného úředního postupu orgánů Společenství, s výjimkou Soudního dvora a Soudu prvního stupně při jejich soudní činnosti.

V souladu se svými povinnostmi provádí ombudsman šetření, která považuje za opodstatněná, z vlastního podnětu nebo na základě stížností předložených mu přímo nebo prostřednictvím poslance Evropského parlamentu, pokud tvrzené skutečnosti nejsou nebo nebyly předmětem soudního řízení. Jestliže ombudsman zjistí nesprávný úřední postup, postoupí záležitost dotyčnému orgánu, který má lhůtu tří měsíců na to, aby mu sdělil svůj názor. Poté ombudsman předá Evropskému parlamentu a dotyčnému orgánu zprávu. Osobu podávající stížnost informuje o výsledku takového šetření.

Ombudsman podává každoročně zprávu o výsledku svých šetření Evropskému parlamentu.

2. Ombudsman je jmenován po každých volbách do Evropského parlamentu na dobu jeho funkčního období. Může být jmenován opakovaně.

Ombudsman může být odvolán z funkce Soudním dvorem na žádost Evropského parlamentu, přestane-li splňovat podmínky nezbytné k výkonu své funkce nebo se dopustí závažného pochybení.

3. Ombudsman vykonává své funkce zcela nezávisle. Ombudsman nevyžaduje ani nepřijímá pokyny od žádného subjektu. Během funkčního období nesmí vykonávat žádnou jinou výdělečnou nebo nevýdělečnou profesionální činnost.

4. Evropský parlament po vyžádání stanoviska Komise a se souhlasem Rady, vyjádřeným kvalifikovanou většinou, určí statut a obecné podmínky výkonu funkce ombudsmana.

Článek 21

1. Poslanci zastupující v Evropském parlamentu lid států sdružených ve Společenství jsou voleni v přímých všeobecných volbách.

2. Počet zástupců zvolených v jednotlivých členských státech je následující:

Belgie	25
Dánsko	16
Německo	99
Řecko	25
Španělsko	64
Francie	87
Irsko	15
Itálie	87
Lucembursko	6
Nizozemsko	31
Rakousko	21
Portugalsko	25
Finsko	16
Švédsko	22
Spojené království	87

Pokud bude tento odstavec změněn, musí počet poslanců volených v jednotlivých členských státech zajistit odpovídající zastoupení lidu států sdružených ve Společenství.

3. Poslanci jsou voleni na období pěti let.

4. Evropský parlament vypracuje návrh na všeobecné přímé volby konané jednotně ve všech členských státech nebo podle zásad společných všem členským státům.

Rada přijme jednomyslně po obdržení souhlasu Evropského parlamentu, vyjádřeného většinou hlasů všech jeho poslanců, odpovídající ustanovení a doporučí členským státům jejich přijetí v souladu s jejich ústavními předpisy.

5. Evropský parlament určí po vyžádání stanoviska Komise a s jednomyslným souhlasem Rady statut a obecné podmínky výkonu funkcí svých členů.

Článek 22

Evropský parlament zasedá jednou ročně. Schází se, aniž by musel být svolán, druhé úterý v měsíci březnu.

Evropský parlament může být svolán k mimořádnému zasedání na žádost Rady, aby zaujal stanovisko k otázkám, které mu Rada předloží.

Může se sejít k mimořádnému zasedání též na žádost většiny svých členů nebo na žádost Komise.

Článek 23

Evropský parlament volí z řad členů předsedu a předsednictvo.

Členové Komise se mohou účastnit všech schůzí. Předseda a členové Komise, které k tomu Komise zmocnila, se ujímají slova, kdykoli o to požádají.

Komise odpovídá písemně nebo ústně na otázky, které jí položí Evropský parlament nebo jeho členové.

Členové Rady se mohou účastnit všech schůzí a ujímají se slova, kdykoli o to požádají.

Článek 24

Evropský parlament projedná ve veřejném zasedání souhrnnou zprávu, kterou mu předloží Komise.

Byl-li podán návrh na vyslovení nedůvěry Komisi pro její činnost, může Evropský parlament o tomto návrhu rozhodnout až po uplynutí tří dnů od jeho podání, a to pouze veřejným hlasováním.

Je-li návrh na vyslovení nedůvěry přijat většinou dvou třetin odevzdaných hlasů a většinou poslanců Evropského parlamentu, odstoupí členové Komise kolektivně. Vyřizují však dále běžné záležitosti, dokud nebudou nahrazeni v souladu s článkem 10. V tomto případě funkční období členů Komise, jmenovaných jako náhradníci, skončí ke dni, k němuž by skončilo funkční období členů Komise, kteří kolektivně odstoupili.

Článek 25

Evropský parlament přijme svůj jednací řád většinou hlasů všech členů.

Zápisy z jednání Evropského parlamentu se zveřejňují způsobem stanoveným v jednacím řádu.

Kapitola 3

Rada

Článek 26

Rada vykonává své pravomoci ve věcech uvedených v této smlouvě a způsobem jí stanoveným, zejména za účelem sladění činnosti Komise s činností vlád odpovědných za celkovou hospodářskou politiku svých zemí.

Za tím účelem Rada a Komise organizují výměnu informací a vzájemné konzultace.

Rada může požádat Komisi, aby posoudila veškeré návrhy a opatření, které Rada pokládá za účelné nebo nezbytné k dosažení společných cílů.

Článek 27

Rada se skládá z jednoho zástupce každého členského státu na ministerské úrovni, zmocněného zavazovat vládu tohoto členského státu.

Předsednictví vykonává postupně každý členský stát Rady po dobu šesti měsíců v pořadí, které Rada určí jednomyslným usnesením.

Článek 27a

Radu svolává k zasedání její předseda z vlastního podnětu, na žádost jednoho z jejích členů nebo na žádost Komise.

Článek 28

Je-li Rada konzultována Komisí, může jednat, aniž by nezbytně musela hlasovat. Zápisy z jednání postupuje Komisi.

V případech, kdy tato smlouva vyžaduje souhlas Rady, považuje se souhlas za získaný, jestliže se pro návrh předložený Komisí vysloví:

- nadpoloviční většina zástupců členských států včetně hlasů zástupců dvou členských států, z nichž každý vytváří alespoň jednu desetinu celkové hodnoty výroby uhlí a oceli ve Společenství;
- nebo, v případě rovnosti hlasů, jestliže Komise setrvá na svém návrhu po opakovaném projednání, zástupci tří členských států, z nichž každý vytváří alespoň jednu desetinu celkové hodnoty výroby uhlí a oceli ve Společenství.

V případě, kdy tato smlouva vyžaduje jednomyslné rozhodnutí nebo jednomyslný souhlas, je k přijetí rozhodnutí nebo vyslovení souhlasu potřeba hlasů všech členů Rady. Nicméně při rozhodování podle článků 21, 32, 32a, 45b a 78h této smlouvy a článku 16, čl. 20 třetího pododstavce, čl. 28 pátého pododstavce a článku 44 Protokolu o statutu Soudního dvora nepředstavuje zdržení se hlasování přítomných nebo zastoupených členů překážku přijetí rozhodnutí Rady vyžadujícího jednomyslnost.

S výjimkou rozhodnutí vyžadujících kvalifikovanou většinu nebo jednomyslnost jsou rozhodnutí Rady přijímána většinou hlasů členů Rady. Většina je dosaženo, jestliže zahrnuje nadpoloviční většinu zástupců členských států, včetně hlasů zástupců dvou členských států, z nichž každý

Revidovaný překlad právního předpisu Evropských společenství

vytváří alespoň jednu desetinu celkové hodnoty výroby uhlí a oceli ve Společenství. Nicméně při rozhodování podle článků 45b, 78 a 78b této smlouvy, které vyžadují kvalifikovanou většinu, je hlasům členů Rady přidělena tato váha:

Belgie	5
Dánsko	3
Německo	10
Řecko	5
Španělsko	8
Francie	10
Irsko	3
Itálie	10
Lucembursko	2
Nizozemsko	5
Rakousko	4
Portugalsko	5
Finsko	3
Švédsko	4
Spojené království	10

K přijetí usnesení je potřeba nejméně šedesát dva hlasů alespoň deseti členů.

Při hlasování může být každý člen Rady zmocněn hlasovat nejvýše za jednoho z ostatních členů.

Rada jedná s členskými státy prostřednictvím svého předsedy.

Usnesení Rady se zveřejňují způsobem, který sama stanoví.

Článek 29

Rada stanoví kvalifikovanou většinou platy, náhrady a důchody předsedy a členů Komise, předsedy, soudců, generálních advokátů a tajemníka Soudního dvora. Stejnou většinou rovněž stanoví veškeré náhrady poskytované místo odměny.

Článek 30

1. Výbor složený ze stálých zástupců členských států má za úkol připravovat práci Rady a plnit úkoly, kterými jej Rada pověří. V případech stanovených v jednacím řádu Rady může výbor vydávat procesní rozhodnutí.

2. Radě je nápomocen generální sekretariát pod vedením generálního tajemníka, vysokého zástupce pro společnou zahraniční a bezpečnostní politiku, jemuž je nápomocen náměstek generálního tajemníka odpovědný za chod generálního sekretariátu. Generálního tajemníka a náměstka generálního tajemníka jmenuje Rada jednomyslným usnesením.

Rada rozhoduje o organizaci generálního sekretariátu.

3. Rada přijme svůj jednací řád.

Kapitola 4

Soudní dvůr

Článek 31

Soudní dvůr zajišťuje dodržování práva při výkladu a provádění této smlouvy.

Článek 32

Soudní dvůr se skládá z patnácti soudců.

Soudní dvůr zasedá v plénu. Může však vytvářet senáty složené ze tří, pěti nebo sedmi soudců k provádění určitých přípravných šetření nebo k rozhodování určitých skupin věcí za podmínek určených zvláštním nařízením.

Soudní dvůr zasedá v plénu, požádá-li o to členský stát nebo orgán Společenství, který je stranou v řízení.

Na žádost Soudního dvora může Rada jednomyslným usnesením zvýšit počet soudců a provést nezbytné úpravy druhého a třetího pododstavce tohoto článku a čl. 32b druhého pododstavce.

Článek 32a

Soudnímu dvoru je nápomocno osm generálních advokátů. Na dobu od 1. ledna 1995 do 6. října 2000 je však jmenován devátý generální advokát.

Úlohou generálních advokátů je předkládat veřejně, zcela nestranně a nezávisle odůvodněné návrhy rozhodnutí ve všech věcech předložených Soudnímu dvoru a být mu tím nápomocni při plnění jeho poslání, jak je vymezeno článkem 31.

Revidovaný překlad právního předpisu Evropských společenství

Na žádost Soudního dvora může Rada jednomyslným usnesením zvýšit počet generálních advokátů a provést nezbytné úpravy čl. 32b třetího pododstavce.

Článek 32b

Soudci a generální advokáti jsou vybíráni z osob, které poskytují veškeré záruky nezávislosti a které splňují všechny požadavky nezbytné k výkonu nejvyšších soudních funkcí v jejich zemích nebo jsou obecně uznávanými znalci práva; jsou jmenováni vzájemnou dohodou vlád členských států na dobu šesti let.

Každé tři roky dochází k částečné obměně soudců. Obměna se střídavě týká osmi a sedmi soudců.

Každé tři roky dochází k částečné obměně generálních advokátů. Obměna se týká vždy čtyř generálních advokátů.

Soudci a generální advokáti, jejichž funkční období skončilo, mohou být jmenováni opakovaně.

Soudci volí ze svého středu předsedu Soudního dvora na dobu tří let. Předseda může být zvolen opakovaně.

Článek 32c

Soudní dvůr jmenuje svého tajemníka a upraví jeho postavení.

Článek 32d

1. K Soudnímu dvoru se přičleňuje soud příslušný rozhodovat v některých věcech v prvním stupni, určených podle odstavce 2, proti jehož rozhodnutí je možno za podmínek stanovených statutem podat k Soudnímu dvoru opravný prostředek, omezený na otázky práva. Soud prvního stupně není příslušný k rozhodování o předběžných otázkách podle článku 41.

2. Na žádost Soudního dvora a po konzultaci Evropského parlamentu a Komise Rada jednomyslným usnesením určí věci uvedené v odstavci 1 a složení Soudu prvního stupně a přijme nezbytné úpravy a doplňující ustanovení statutu Soudního dvora. Nerozhodne-li Rada jinak, ustanovení této smlouvy vztahující se na Soudní dvůr, zejména ustanovení Protokolu o statutu Soudního dvora, se vztahují i na Soud prvního stupně.

3. Soudci Soudu prvního stupně jsou vybíráni z osob, které poskytují veškeré záruky nezávislosti a jsou způsobilé k výkonu soudcovské činnosti; jsou jmenováni vzájemnou dohodou vlád členských států na dobu šesti let. Každé tři roky dochází k částečné obměně soudců. Mohou být jmenováni opakovaně.

4. Soud prvního stupně přijme svůj jednací řád po dohodě se Soudním dvorem. Jednací řád musí jednomyslně schválit Rada.

Článek 33

Soudní dvůr je příslušný k projednání žalob podaných členským státem nebo Radou na prohlášení rozhodnutí nebo doporučení Komise za neplatné pro nepřislušnost, pro porušení podstatných formálních náležitostí, pro porušení této smlouvy nebo právního předpisu týkajícího se jejího provádění, anebo pro zneužití pravomoci. Přezkum Soudním dvorem však nezahrnuje hodnocení stavu vyplývajícího z hospodářských skutečností či okolností, na jejichž základě Komise přijala rozhodnutí nebo podala doporučení, s výjimkou případů, kdy je Komisi vytýkáno zneužití pravomoci nebo zjevné neplnění ustanovení této smlouvy nebo právního předpisu týkajícího se jejího provádění.

Podniky nebo sdružení uvedené v článku 48 mohou za stejných podmínek podat žalobu proti individuálním rozhodnutím nebo doporučením, která se jich týkají, nebo proti obecným rozhodnutím či doporučením, o kterých mají za to, že obsahují zneužití pravomoci v jejich neprospěch.

Žaloby uvedené v prvních dvou pododstavcích tohoto článku je třeba podat ve lhůtě jednoho měsíce od oznámení nebo vyhlášení rozhodnutí nebo doporučení.

Soudní dvůr je za stejných podmínek příslušný rozhodovat o žalobách podaných Evropským parlamentem a Účetním dvorem k ochraně jejich práv.

Článek 34

V případě prohlášení aktu za neplatný vrátí Soudní dvůr věc Komisi. Komise je povinna přijmout opatření, která vyplývají z rozhodnutí o neplatnosti. Jestliže některý podnik nebo skupina podniků utrpěla přímou a zvláštní škodu v důsledku rozhodnutí nebo doporučení, které podle rozsudku Soudního dvora trpí vadou zakládající odpovědnost Společenství, je Komise povinna přijmout v rámci pravomoci, kterou jí tato smlouva přiznává, opatření způsobilá zajistit spravedlivou nápravu škody přímo způsobené rozhodnutím nebo doporučením prohlášeného za neplatné, a pokud je to nezbytné, spravedlivou náhradu škody.

Neprijme-li Komise v přiměřené lhůtě opatření, která vyplývají z rozhodnutí o neplatnosti, může být k Soudnímu dvoru podána žaloba na náhradu škody.

Článek 35

Je-li Komise podle této smlouvy nebo prováděcích předpisů k ní povinna přijmout rozhodnutí nebo podat doporučení a tuto povinnost poruší, mohou ji k tomu podle okolností státy, Rada nebo podniky a sdružení vyzvat.

Totéž platí v případě, že je Komise touto smlouvou nebo prováděcími předpisy k ní zmocněna přijmout rozhodnutí nebo podat doporučení a neučiní tak, pokud taková nečinnost představuje zneužití pravomoci.

Jestliže Komise ve lhůtě dvou měsíců nepřijme žádné rozhodnutí ani nepodá doporučení, může být ve lhůtě jednoho měsíce k Soudnímu dvoru podána žaloba proti mlčky přijatému zamítavému rozhodnutí, které z této nečinnosti Komise vyplývá.

Článek 36

Dříve než Komise uloží některou z peněžitých sankcí nebo penále podle této smlouvy, musí zúčastněné osobě umožnit podat vyjádření.

Proti uložení peněžitých sankcí a penále podle této smlouvy může být podána žaloba k Soudnímu dvoru v jeho neomezené pravomoci.

Žalobci mohou v odůvodnění této žaloby uplatňovat za podmínek stanovených v čl. 33 prvním pododstavci této smlouvy vady rozhodnutí a doporučení, jejichž porušení se jim vytýká.

Článek 37

Má-li některý členský stát za to, že určitá činnost nebo nečinnost Komise může vyvolat v jeho hospodářství hluboké a trvalé obtíže, může na to Komisi upozornit.

Komise po konzultaci Rady uzná, jsou-li pro to důvody, že takový stav existuje, a rozhodne o opatřeních, která je třeba za podmínek stanovených v této smlouvě přijmout, aby byl tento stav ukončen při současném zachování podstatných zájmů Společenství.

Je-li k Soudnímu dvoru na základě tohoto článku podána žaloba proti takovému rozhodnutí anebo proti výslovně nebo mlčky přijatému rozhodnutí, jež odmítá uznat existenci výše uvedeného stavu, je Soudní dvůr oprávněn posoudit její důvodnost.

V případě rozhodnutí o neplatnosti je Komise povinna rozhodnout na základě rozsudku Soudního dvora o opatřeních, jež je třeba přijmout k dosažení cíle uvedeného v druhém pododstavci tohoto článku.

Článek 38

Soudní dvůr může na žádost některého členského státu nebo Komise zrušit usnesení Evropského parlamentu nebo Rady.

Žádost musí být podána ve lhůtě jednoho měsíce ode dne zveřejnění usnesení Evropského parlamentu nebo sdělení o usnesení Rady členským státům nebo Komisi.

Takovou žádost lze odůvodnit pouze nepříslušností nebo porušením podstatných formálních náležitostí.

Článek 39

Žaloby podané u Soudního dvora nemají odkladný účinek.

Má-li však Soudní dvůr za to, že okolnosti to vyžadují, může nařídit odklad provádění napadeného aktu.

Může též nařídit nezbytná předběžná opatření.

Článek 40

Nestanoví-li čl. 34 první pododstavec jinak, je Soudní dvůr oprávněn přiznat poškozené straně na její žádost peněžité odškodnění vůči Společenství v případě újmy způsobené při provádění této smlouvy úředním pochybením Společenství.

Je rovněž příslušný k přiznání nároku na náhradu škody vzniklého vůči Společenství v případě újmy způsobené osobním pochybením zaměstnance Společenství při výkonu jeho funkce. Odpovědnost zaměstnance vůči Společenství je upravena ustanoveními služebního nebo pracovního řádu, které se na něj vztahují.

Ostatní spory mezi Společenstvím a třetími osobami, na které se nevztahuje tato smlouva a prováděcí předpisy k ní, se projednávají před vnitrostátními soudy.

Článek 41

Pouze Soudní dvůr je příslušný rozhodovat jako o předběžné otázce o platnosti usnesení Komise a Rady v případě, že by tato platnost byla napadena ve sporu projednávaném před některým vnitrostátním soudem.

Článek 42

Soudní dvůr je příslušný rozhodovat na základě rozhodčí doložky obsažené ve veřejnoprávní nebo v soukromoprávní smlouvě uzavřené Společenstvím nebo na jeho účet.

Článek 43

Soudní dvůr je příslušný rozhodovat v dalších případech stanovených některým ustanovením dodatečně připojeným k této smlouvě.

Rovněž je příslušný rozhodovat všechny případy, které souvisejí s předmětem této smlouvy, jestliže zákonodárství příslušného členského státu jeho příslušnost uznává.

Článek 44

Rozsudky Soudního dvora jsou na území členských států vykonatelné za podmínek uvedených v článku 92.

Článek 45

Statut Soudního dvora se stanoví protokolem připojeným k této smlouvě.

Rada může jednomyslným usnesením na žádost Soudního dvora a po konzultaci Komise a Evropského parlamentu měnit ustanovení hlavy III statutu.

Kapitola 5

Účetní dvůr

Článek 45a

Účetní dvůr provádí kontrolu účetnictví.

Článek 45b

1. Účetní dvůr se skládá z patnácti členů.
2. Členové Účetního dvora jsou vybíráni z osob, které ve svých zemích pracují nebo pracovaly v orgánech kontroly účetnictví, anebo které mají pro tuto funkci zvláštní kvalifikaci. Musí poskytovat veškeré záruky nezávislosti.
3. Členy Účetního dvora jmenuje Rada jednomyslným usnesením po konzultaci Evropského parlamentu na dobu šesti let.

Členové Účetního dvora mohou být jmenováni opakovaně.

Ze svého středu zvolí na dobu tří let předsedu Účetního dvora. Předseda může být zvolen opakovaně.

4. Členové Účetního dvora vykonávají své funkce zcela nezávisle v obecném zájmu Společenství.

Při plnění svých úkolů nevyžadují ani nepřijímají pokyny od žádné vlády ani jiného subjektu. Zdrží se jakéhokoli jednání neslučitelného s povahou své funkce.

5. Během funkčního období nesmí členové Účetního dvora vykonávat žádnou jinou výdělečnou nebo nevýdělečnou profesionální činnost. Při svém nástupu se slavnostně zavazují respektovat během výkonu své funkce i po jeho ukončení povinnosti vyplývající z jejich postavení, zejména povinnost čestného a zdrženlivého jednání při přijímání některých funkcí nebo některých výhod po uplynutí funkčního období.

6. Funkce členů Účetního dvora zaniká kromě uplynutí funkčního období a úmrtí odstoupením nebo odvoláním Soudním dvorem podle odstavce 7.

Na uvolněné místo je jmenován náhradník pro zbývající část funkčního období. Mimo případy odvolání zastávají členové Účetního dvora svou funkci až do okamžiku jmenování náhradníka.

7. Člen Účetního dvora může být odvolán ze své funkce nebo zbaven nároku na důchod nebo jej nahrazující požitky jen v případě, že Soudní dvůr na žádost Účetního dvora shledá, že přestal splňovat podmínky nezbytné k výkonu své funkce nebo neplní povinnosti vyplývající ze své funkce.

8. Rada stanoví kvalifikovanou většinou pracovní podmínky předsedy a členů Účetního dvora, zejména jejich platy, náhrady a důchody. Stejnou většinou rovněž stanoví veškeré náhrady poskytované místo odměny.

9. Ustanovení Protokolu o výsadách a imunitách Evropských společenství, jež se vztahují na soudce Soudního dvora, se použijí rovněž na členy Účetního dvora.

Článek 45c

1. Účetní dvůr přezkoumává účetnictví všech příjmů a výdajů Společenství. Přezkoumává rovněž účetnictví všech příjmů a výdajů každého z orgánů zřízeného Společenstvím, pokud to jeho zřizovací akt nevyklučuje.

Účetní dvůr předkládá Evropskému parlamentu a Radě prohlášení o věrohodnosti účetnictví a o právnosti a řádnosti souvisejících operací, které bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

2. Účetní dvůr přezkoumává právnost a řádnost příjmů a výdajů a přesvědčuje se o řádnosti finančního řízení. Podává přitom zprávy zejména o jakýchkoli nesrovnalostech.

Kontrola příjmů se provádí porovnáním splatných pohledávek a došlých úhrad ve prospěch Společenství.

Kontrola výdajů se provádí porovnáním přijatých závazků a poskytnutých úhrad.

Kontroly mohou být prováděny před účetní závěrkou příslušného rozpočtového roku.

3. Kontrola se provádí na základě účetních dokladů a podle potřeby na místě v ostatních orgánech Společenství, v prostorách jakéhokoli subjektu, který spravuje příjmy a výdaje jménem Společenství, včetně prostorů fyzických a právnických osob, které přijímají platby z rozpočtu, a v členských státech. V členských státech se kontrola provádí v součinnosti s vnitrostátními orgány kontroly účetnictví, a nemají-li tyto orgány potřebné pravomoci, v součinnosti s příslušnými vnitrostátními správami. Účetní dvůr a vnitrostátní orgány kontroly účetnictví členských států spolupracují v duchu důvěry a při uznávání vzájemné nezávislosti. Tyto orgány nebo správy sdělí Účetnímu dvoru, zda se na kontrole hodlají podílet.

Ostatní orgány Společenství, subjekty spravující příjmy a výdaje jménem Společenství, fyzické nebo právnické osoby přijímající platby z rozpočtu a vnitrostátní orgány kontroly účetnictví, nebo nemají-li potřebné pravomoci, příslušné vnitrostátní správy, předají Účetnímu dvoru na jeho žádost veškeré doklady a informace nezbytné pro splnění jeho poslání.

Právo Účetního dvora na přístup k informacím Evropské investiční banky o její činnosti při správě příjmů a výdajů Společenství upraví dohoda mezi Účetním dvorem, bankou a Komisí. Účetní dvůr má právo na přístup k informacím, které jsou nutné pro přezkoumání příjmů a výdajů Společenství spravovaných bankou, i tehdy, pokud k takové dohodě nedojde.

4. Účetní dvůr vypracuje po skončení každého rozpočtového roku výroční zprávu. Tato zpráva se předkládá ostatním orgánům Společenství a zveřejňuje se v *Úředním věstníku Evropských společenství* spolu s odpověďmi orgánů na vyjádření Účetního dvora.

Účetní dvůr může dále kdykoli předkládat svá vyjádření k jednotlivým otázkám, zejména ve formě zvláštních zpráv, a na žádost některého orgánu Společenství zaujímat stanoviska.

Výroční zprávy, zvláštní zprávy a stanoviska přijímá Účetní dvůr většinou hlasů všech svých členů.

Je nápomocen Evropskému parlamentu a Radě při výkonu jejich pravomocí při kontrole plnění rozpočtu.

5. Účetní dvůr rovněž každoročně vypracovává samostatnou zprávu o řádném průběhu účetních operací jiných než těch, jež se vztahují k příjmům a výdajům uvedeným v odstavci 1, a o řádném finančním řízení Komise s nimi spojeném. Tuto zprávu vypracuje nejpozději do šesti měsíců od závěrky účetního období, k němuž se účetnictví vztahuje, a předloží ji Komisi a Radě. Komise zprávu postoupí Evropskému parlamentu.

HLAVA III

Hospodářská a sociální ustanovení

Kapitola 1

Obecná ustanovení

Článek 46

Komise může kdykoli konzultovat vlády, zúčastněné osoby (podniky, pracovníky, spotřebitele a obchodníky) a jejich sdružení, jakož i znalce.

Podniky, pracovníci, spotřebitelé a obchodníci, jakož i jejich sdružení jsou oprávněni předkládat Komisi veškeré náměty a vyjádření k otázkám, které se jich týkají.

Aby mohl na základě úkolů Společenství usměrňovat činnost všech zúčastněných osob a aby mohl určovat svou vlastní činnost za podmínek stanovených v této smlouvě, Komise při výše uvedených konzultacích:

- 1) trvale zkoumá vývoj trhů a cenových tendencí;
- 2) pravidelně sestavuje výhledové programy informativní povahy týkající se výroby, spotřeby, vývozu a dovozu;
- 3) pravidelně vytyčuje obecné cíle týkající se modernizace, dlouhodobého zaměření výrobních odvětví a rozšiřování výrobní kapacity;
- 4) na žádost zúčastněných vlád se podílí na zkoumání, jak by mohli být pracovníci uvolnění v důsledku vývoje trhu nebo technického rozvoje znovuzaměstnání ve

Revidovaný překlad právního předpisu Evropských společenství

stávajících průmyslových podnicích nebo při nově vytvořených pracovních příležitostech;

- 5) shromažďuje informace nezbytné k posuzování možností zlepšování životních a pracovních podmínek dělnictva v průmyslových odvětvích spadajících do jeho působnosti a k posuzování nebezpečí, která tyto životní podmínky ohrožují.

Komise předkládá obecné cíle a programy před jejich zveřejněním Poradnímu výboru.

Může též zveřejnit výše uvedené informace a výsledky průzkumů.

Článek 47

Komise může shromažďovat informace nezbytné k plnění svých úkolů. Může provádět nezbytnou kontrolu.

Komise je povinna nevyzrazovat informace, které jsou služebním tajemstvím, zejména údaje o podnicích, o jejich obchodních vztazích nebo o struktuře jejich nákladů. S tímto omezením je Komise povinna zveřejňovat všechny údaje, které by mohly být užitečné pro vlády nebo kterékoli jiné zúčastněné osoby.

Komise může podnikům, které se vyhýbají povinností vyplývajícím pro ně z rozhodnutí přijatých k provedení tohoto článku nebo které vědomě podají nesprávné informace, uložit pokuty v maximální výši 1 % ročního obratu a penále v maximální výši 5 % průměrného denního obratu za každý den prodlení.

Každé porušení služebního tajemství Komisí může být za podmínek stanovených článkem 40 předmětem žaloby o náhradu škody podané k Soudnímu dvoru.

Článek 48

Právo podniků vytvářet sdružení není touto smlouvou dotčeno. Přístup do těchto sdružení musí být svobodný. Sdružení mohou vykonávat jakoukoli činnost, která není v rozporu s touto smlouvou a s rozhodnutími nebo doporučeními Komise.

V případech, kdy tato smlouva vyžaduje konzultaci Poradního výboru, je každé sdružení oprávněno předkládat Komisi ve lhůtách jím stanovených vyjádření svých členů k připravovanému opatření.

K získání informací, které potřebuje, a k usnadnění plnění úkolů, které jsou mu svěřeny, se Komise obvykle obrací na sdružení výrobců, a to za podmínky, že buď zajišťují pověřeným představitelům pracovníků a spotřebitelů účast ve svých řídicích orgánech nebo v Poradních orgánech při nich zřízených, anebo že ve své organizaci jiným postačujícím způsobem umožňují pracovníkům a spotřebitelům, aby vyjádřili své zájmy.

Sdružení zmíněná v předchozím pododstavci jsou povinna poskytovat Komisi ty informace o své činnosti, které Komise pokládá za nezbytné. Vyjádření podle druhého pododstavce tohoto článku a informace poskytnuté na základě čtvrtého pododstavce podávají sdružení též zúčastněné vládě.

Kapitola 2

Finanční ustanovení

Článek 49

Komise je oprávněna opatřovat si prostředky nezbytné k plnění jeho úkolů:

- zavedením odvodů z výroby uhlí a oceli,
- sjednáváním půjček.

Komise může přijímat dary.

Článek 50

1. Odvody jsou určeny ke krytí:

- správních výdajů podle článku 78,
- nevratné podpory podle článku 56, týkající se reorganizace,
- v případech usnadnění financování podle článků 54 a 56 a po vyčerpání rezervního fondu též ke krytí té části splácení půjček Komise, která případně není kryta výnosem půjček, které sama poskytla, jakož i ke krytí případného uplatnění její záruky za půjčky sjednané přímo podniky,
- nákladů na podporu technického a hospodářského výzkumu za podmínek stanovených v čl. 55 odst. 2.

2. Odvody se vyměřují každoročně pro jednotlivé výrobky podle jejich průměrné hodnoty, přičemž jejich sazby nesmějí převyšovat 1 %, nevyjádří-li s tím Rada dvoutřetinovou většinou předběžný souhlas. Komise po konzultaci Rady obecným rozhodnutím stanoví podmínky vyměrování a vybírání tak, aby bylo pokud možno vyloučeno kumulativní zpoplatnění.

Komise může uložit podnikům, které nedodrží jeho rozhodnutí přijatá k provedení tohoto článku, přírážky ve výši maximálně 5 % za každé tři měsíce prodlení.

4. Část rozpočtových výdajů Společenství krytá odvody podle článku 49 je stanovena na 18 milionů zúčtovacích jednotek.

Komise každoročně předkládá Radě zprávu, na jejímž základě Rada posoudí, zda je třeba přizpůsobit tuto částku vývoji rozpočtu Společenství. Rada rozhodne většinou uvedenou v čl. 28 odst. 4 první větě. Tato úprava se provádí na základě posouzení vývoje výdajů vyplývajících z provádění této smlouvy.

5. Část odvodů určenou ke krytí výdajů rozpočtu Společenství použije Komise k plnění rozpočtu v souladu s harmonogramem stanoveným ve finančních nařízeních vydaných na

Revidovaný překlad právního předpisu Evropských společenství

základě čl. 209 písm. b) Smlouvy o založení Evropského společenství a čl. 183 písm. b) Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii.

Článek 51

1. Prostředky získané půjčkou může Komise použít pouze k poskytnutí půjček.

Emise půjček Komise na trzích členských států podléhá právní úpravě platné pro tyto trhy.

Jestliže Komise považuje ke sjednání určitých půjček za nezbytnou záruku členských států, uvědomí o tom po konzultaci Rady zúčastněnou vládu nebo vlády; žádný stát není povinen záruku poskytnout.

2. Komise může za podmínek uvedených v článku 54 převzít záruku za půjčky poskytované přímo podnikům třetími osobami.

3. Komise může upravit podmínky pro poskytování půjček nebo záruk tak, aby vytvořila rezervní fond určený výlučně ke snižování případné výše odvodů podle čl. 50 odst. 1 třetí odsazení, přičemž takto shromážděné částky nesmí být použity na půjčky podnikům v jakékoli formě.

4. Komise neprovádí sama bankovní činnost vyplývající z jejích finančních úkolů.

Článek 52

(zrušen)

Článek 53

S výhradou článku 58 a kapitoly 5 hlava III může Komise:

- a) po konzultaci Poradního výboru a Rady dát zmocnění k tomu, aby za podmínek, které sama určí, a pod jejím dohledem byly zřízeny veškeré finanční mechanismy společně několika podnikům, které pokládá za nezbytné k plnění úkolů stanovených v článku 3 a slučitelné s touto smlouvou, zejména s článkem 65;
- b) na základě jednomyslného souhlasu Rady zřídit sama veškeré finanční mechanismy odpovídající těmto cílům.

Obdobné mechanismy zřízené nebo udržované členskými státy se oznamují Komisi, která po konzultaci Poradního výboru a Rady podá zúčastněným státům nezbytná doporučení v případě, že takové mechanismy jsou zcela nebo zčásti v rozporu s prováděním této smlouvy.

Kapitola 3

Investice a finanční podpory

Článek 54

Komise usnadňuje provádění investičních programů tím, že podnikům poskytuje půjčky nebo přebírá záruku za jiné půjčky, které sjednávají.

Na základě jednomyslného souhlasu Rady napomáhá Komise týmiž prostředky financování prací a zařízení, které přispívají přímo a především ke zvýšení výroby, ke snížení nákladů nebo k usnadnění odbytu výrobků, jež spadají do její pravomoci.

K podpoře koordinovaného vývoje investic může Komise získávat podle článku 47 předběžné informace o jednotlivých programech, a to buď na zvláštní žádost zaslanou zúčastněnému podniku, nebo na základě rozhodnutí, kterým stanoví povahu a rozsah programů, o nichž má být informována.

Poté co Komise poskytne zúčastněným osobám veškeré možnosti k tomu, aby podali svá vyjádření, může k těmto programům vydat odůvodněné stanovisko v rámci obecných cílů uvedených v článku 46. Požádá-li o to zúčastněný podnik, je Komise povinna takové stanovisko vydat. Komise oznámí stanovisko zúčastněnému podniku a sdělí je jeho vládě. Seznamy stanovisek se zveřejňují.

Shledá-li Komise, že by financování některého programu nebo provoz zařízení, jež tento program zahrnuje, vyžadovalo subvence, podpory, ochrany nebo diskriminaci odporující této smlouvě, platí nepříznivé stanovisko vydané z těchto důvodů jako rozhodnutí ve smyslu článku 14 a znamená pro zúčastněný podnik zákaz využít k provedení tohoto programu jiných zdrojů než vlastních prostředků.

Komise může podnikům, které překročí zákaz uvedený v předchozím pododstavci, uložit pokuty nepřesahující částky neoprávněně vynaložené na provedení daného programu.

Článek 55

1. Komise podporuje technický a hospodářský výzkum týkající se výroby a zvyšování spotřeby uhlí a oceli, jakož i bezpečnosti práce v těchto průmyslových odvětvích. Organizuje za tím účelem veškeré vhodné styky mezi stávajícími výzkumnými subjekty.

2. Po konzultaci Poradního výboru může Komise podněcovat a podporovat takový výzkum:

- a) tím, že dává podnět ke společnému financování výzkumu zúčastněnými podniky, nebo
- b) tím, že na tento účel věnuje prostředky získané darem, nebo
- c) tím, že se souhlasem Rady na tento účel uvolní prostředky pocházející z odvodů podle článku 50, přičemž nesmí být překročena horní hranice stanovená v odstavci 2 zmíněného článku.

Výsledky výzkumů financovaných za podmínek uvedených pod písmeny b) a c) se dávají k dispozici všem zúčastněným osobám ve Společenství.

3. Komise vydává veškerá stanoviska, která slouží k rozšíření informací o technických zdokonaleních, zejména pokud jde o výměnu patentů a udělování licencí.

Článek 56

Jestliže zavedení nových výrobních postupů nebo vybavení v rámci obecných cílů Komise způsobí mimořádné snížení potřeby pracovníků v uhelném nebo ocelářském průmyslu, které vyvolá v jednom nebo ve více regionech zvláštní obtíže při znovuzaměstnání uvolněných pracovníků, Komise na žádost zúčastněných vlád:

- a) si vyžádá stanovisko Poradního výboru;
- b) podpoří podle pravidel stanovených v článku 54 v průmyslových odvětvích spadajících do její pravomoci nebo se souhlasem Rady v jakémkoli jiném odvětví financování Komisí schválených programů vytváření nových oborů činnosti hospodářsky zdravých a způsobilých zajistit produktivní znovuzaměstnání uvolněných pracovníků;
- c) poskytne nevratné podpory k přispění:
 - na vyplacení náhrad umožňujících pracovníkům překlenout období nezaměstnanosti,
 - na výplatu příspěvků pracovníkům na náklady přesídlení,
 - na financování odborné rekvalifikace pracovníků nucených změnit zaměstnání.

Komise váže poskytnutí nevratné podpory na podmínku, že zúčastněný stát uhradí zvláštní příspěvek nejméně ve výši této podpory, pokud Rada nepovolí usnesením přijatým dvoutřetinovou většinou výjimku.

Vyvolají-li hluboké změny podmínek odbytu v průmyslu uhlí a železa, které nejsou přímo spojeny se zřízením společného trhu, u některých podniků nezbytnost neodvolatelně ukončit, omezit nebo změnit svou činnost, může Komise na žádost dotyčných vlád:

- a) usnadnit postupem podle článku 54 v průmyslových odvětvích spadajících do její pravomoci nebo se souhlasem Rady v jakémkoli jiném odvětví financování Komisí schválených programů vytváření nových oborů činnosti hospodářsky zdravých a způsobilých zajistit produktivní znovuzaměstnání uvolněných pracovníků;
- b) poskytnout nevratné podpory k přispění:
 - na vyplacení náhrad umožňujících pracovníkům překlenout období nezaměstnanosti;
 - na zajištění, prostřednictvím příspěvků podnikům, výplaty jejich zaměstnanců v případě dočasné dovolené nezbytné pro změnu činnosti;
 - na výplatu příspěvků pracovníkům na náklady přesídlení;
 - na financování odborné rekvalifikace pracovníků nucených změnit zaměstnání.

Komise váže poskytnutí nevratné podpory na podmínku, že zúčastněný stát uhradí zvláštní příspěvek nejméně ve výši této podpory, pokud Rada nepovolí usnesením přijatým dvoutřetinovou většinou výjimku.

Kapitola 4

Výroba

Článek 57

V oblasti výroby používá Komise přednostně nepřímých způsobů jednání, které má k dispozici, jako

- spolupráce s vládami za účelem regulace nebo ovlivňování celkové spotřeby, zejména ve veřejných službách;
- zásahů v oblasti cen a obchodní politiky podle této smlouvy.

Článek 58

1. V případě snížení poptávky může Komise, má-li za to, že Společenství se nachází v období zjevné krize a že jí prostředky jednání podle článku 57 neumožňují čelit, po konzultaci Poradního výboru a se souhlasem Rady zavést režim výrobních kvót provázený podle potřeby opatřeními podle článku 74.

Nedá-li takový podnět Komise, může se každý členský stát obrátit na Radu, která může jednomyslným usnesením nařídit Komisi zavést režim kvót.

2. Komise stanoví kvóty na základě šetření provedeného ve spojení s podniky a sdruženími podniků, s přihlédnutím k zásadám vytyčeným v člancích 2, 3 a 4. Může zejména regulovat objem výroby v podnicích odpovídajícími odvody z tonáže převyšující srovnávací úroveň určenou obecným rozhodnutím.

Takto získané částky se využijí k podpoře podniků, jejichž tempo výroby se zpomalilo pod stanovenou úroveň, s cílem zajistit podle možnosti zejména udržení zaměstnanosti v těchto podnicích.

3. Režim kvót bude ukončen návrhem předloženým Radě Komisí po konzultaci Poradního výboru nebo vládou členského státu, neusnese-li se Rada jinak buď jednomyslně, jestliže návrh podala Komise, nebo prostou většinou, jestliže ho podala některá vláda. Ukončení režimu kvót zveřejní Komise.

4. Komise může podnikům, které by porušily jeho rozhodnutí přijatá k provedení tohoto článku, ukládat pokuty nepřesahující hodnotu tonáže výroby v rozporu se zmíněným rozhodnutím.

Článek 59

1. Jestliže Komise po konzultaci Poradního výboru zjistí, že ve Společenství je vážný nedostatek některých nebo všech výrobků spadajících do její pravomoci a že mu prostředky jednání podle článku 57 neumožňují čelit, upozorní Radu na tuto situaci a navrhne Radě nezbytná opatření, neusnese-li se Rada jednomyslně jinak.

Revidovaný překlad právního předpisu Evropských společenství

Nedá-li takový podnět Komise, může se každý členský stát obrátit na Radu, která se může jednomyslně usnést, že uvedená situace opravdu existuje.

2. Rada rozhodne jednomyslně na návrh Komise a po její konzultaci o přednostním pořadí při využívání zdrojů uhlí a oceli ve Společenství a o jejich rozdělení mezi průmyslová odvětví spadající do její pravomoci, vývoz a ostatní druhy spotřeby.

Na základě takto stanoveného pořadí využívání zdrojů sestaví Komise po konzultaci zúčastněných podniků výrobní programy, jež jsou podniky povinny provádět.

3. Nedojde-li k jednomyslnému usnesení Rady o opatřeních podle odstavce 2, přistoupí Komise sama na základě spotřeby a vývozu a nezávisle na rozmístění výroby k rozdělení zdrojů Společenství mezi členské státy.

V každém z členských států se zdroje přidělené Komisi rozdělují na odpovědnost vlády tak, aby toto rozdělování nemohlo ovlivnit dodávky stanovené pro jiné členské státy; pokud jde o část přidělenou jednak k vývozu, jednak k provozu uhelného a ocelářského průmyslu, je nezbytná konzultace Komise.

Jestliže část přidělená některou vládou pro vývoz je menší než částka braná za základ pro celkový příděl přiznaný tomuto státu, Komise při dalším přidělování znovu rozdělí, podle potřeby, mezi členské státy zdroje takto uvolněné pro spotřebu.

Jestliže poměrné snížení části přidělené některou vládou na provoz uhelného a ocelářského průmyslu způsobí pokles některé výroby ve Společenství, bude příděl odpovídajících výrobků zúčastněnému státu při dalším přidělování snížen úměrně k poklesu výroby, který způsobil.

4. Ve všech případech je úkolem Komise spravedlivě rozdělit mezi podniky příděly průmyslovým odvětvím spadajícím do její pravomoci, a to na základě šetření provedených ve spojení s podniky a sdruženími podniků.

5. Za situace zmíněné v odstavci 1 tohoto článku rozhodne Komise podle článku 57 po konzultaci Poradního výboru a se souhlasem Rady, anebo, nedá-li takový podnět Komise, Rada jednomyslně na návrh některé vlády o tom, že ve všech členských státech budou zavedena omezení vývozu do třetích zemí.

6. Komise ukončí režim zavedený na základě tohoto článku po konzultaci Poradního výboru a Rady. Nesmí pominout nepříznivé stanovisko Rady, bylo-li vydáno jednomyslně.

Nedá-li takový podnět Komise, může tento režim ukončit Rada jednomyslným usnesením.

7. Komise může podnikům, které poruší rozhodnutí přijatá k provedení tohoto článku, ukládat pokuty nepřesahující dvojnásobnou hodnotu výroby nebo dodávek, které byly předepsány a nebyly splněny anebo byly odňaty svému řádnému určení.

Kapitola 5

Ceny

Článek 60

1. V oblasti cen je zakázáno jednání odporující článkům 2, 3 a 4, a to zejména:
 - nekalé soutěžní jednání, zejména pouze dočasné nebo pouze místní snižování cen, zaměřené na získání monopolního postavení uvnitř společného trhu,
 - diskriminační jednání, při kterém prodávající na společném trhu uplatňuje vůči kupujícím při obdobných obchodech rozdílné podmínky, zejména podle státní příslušnosti kupujících.

Komise určí rozhodnutím přijatým po konzultaci Poradního výboru a Rady jednání, na něž se tento zákaz vztahuje.

2. K výše vytyčeným cílům:

- a) Ceníky a prodejní podmínky, které podniky na společném trhu uplatňují, musí být zveřejňovány v rozsahu a ve formách stanovených Komisí po konzultaci Poradního výboru; jestliže Komise shledá, že volba výchozího bodu, na jehož základě podnik sestaví svůj ceník, je neobvyklá a zejména že umožňuje obcházet níže uvedené ustanovení písmene b), podá tomuto podniku vhodná doporučení;
- b) používané způsoby určování cen nesmějí vést k tomu, aby se do cen uplatňovaných podnikem na společném trhu převedených na jejich ekvivalent u výchozího bodu zvoleného pro stanovení ceníku zaváděly:
 - přírázky k ceně stanovené tímto ceníkem na obdobné obchody;
 - nebo srážky z této ceny, jejichž výše přesahuje:
 - míru umožňující přizpůsobit podanou nabídku podle ceníku sestaveného na základě výchozího bodu, který poskytuje kupujícímu nejvýhodnější podmínky v místě dodání, nebo
 - meze, které pro každý druh výrobků stanoví s případným přihlédnutím k jejich původu a k jejich určení Komise svým rozhodnutím, přijatým po vyžádání stanoviska Poradního výboru.

Tato rozhodnutí jsou přijata, jestliže se ukáže, že jsou nezbytná k tomu, aby bylo zabráněno poruchám na celém společném trhu či jeho části nebo porušením rovnováhy, která by vyplývala z rozdílných způsobů určení cen používaných pro určitý výrobek a pro suroviny, jichž je třeba k jeho výrobě. Tato rozhodnutí nebrání podnikům, aby přizpůsobovaly své nabídky nabídkám podniků mimo Společenství, a to za podmínky, že tyto obchody budou oznamovány Komisi, která v případě zneužívání může u zúčastněných podniků omezit nebo zrušit výhodu této výhrady.

Článek 61

Na základě šetření provedeného ve spojení s podniky a sdruženími podniků může Komise pro jeden nebo několik výrobků spadajících do její pravomoci stanovit podle čl. 46 prvního

Revidovaný překlad právního předpisu Evropských společenství

pododstavce a čl. 48 třetího pododstavce a po konzultaci Poradního výboru a Rady, týkající se jak vhodnosti těchto opatření, tak i úrovně cen, které tato opatření určují:

- a) maximální ceny uvnitř společného trhu, jestliže shledá, že takové rozhodnutí je nezbytné k dosažení cílů vytyčených v článku 3, zejména v písmenu c);
- b) minimální ceny uvnitř společného trhu, jestliže shledá, že existuje nebo hrozí zjevná krize a že takové rozhodnutí je nezbytné k dosažení cílů vytyčených v článku 3;
- c) po konzultaci sdružení zúčastněných podniků nebo těchto podniků samotných a podle pravidel přizpůsobených povaze vnějších trhů minimální nebo maximální vývozní ceny, jestliže lze takové opatření účinně kontrolovat a jeví se nezbytným jak z důvodu nebezpečí vyplývajícího pro podniky ze stavu trhu, tak i proto, aby se v mezinárodních hospodářských stycích uplatnil cíl vytyčený v čl. 3 písm. f), což v případě stanovení minimální ceny nebude na újmu provádění čl. 60 odst. 2 posledního pododstavce.

Při určování cen přihlíží Komise podle zásad vytyčených v čl. 3 písm. c) k nezbytnosti zajistit konkurenceschopnost jak průmyslu uhelného a ocelářského, tak i průmyslových odvětví, které jsou spotřebiteli jejich výrobků.

Nedá-li za výše uvedených okolností podnět k úpravě cen Komise, může se vláda kteréhokoli členského státu obrátit na Radu, která může Komisi jednomyslným usnesením vyzvat, aby takové maximální a minimální ceny stanovil.

Článek 62

Pokládá-li Komise takové opatření za nejvhodnější prostředek, jak zabránit ustálení ceny uhlí na úrovni výrobních nákladů těch dolů, v nichž je těžba nejnákladnější a jejichž udržení v provozu je dočasně uznáváno za nezbytné k plnění úkolů vytyčených v článku 3, může Komise po vyžádání stanoviska Poradního výboru schválit vyrovnávací platby:

- mezi podniky téže pánve, na které se vztahují stejné ceníky,
- po konzultaci Rady mezi podniky ležícími v různých pánvích.

Tyto vyrovnávací platby mohou být kromě toho zavedeny též za podmínek uvedených v článku 53.

Článek 63

1. Jestliže Komise zjistí, že kupující provádějí soustavnou diskriminaci, zejména na základě doložek upravujících obchody uzavírané mezi subjekty podléhajícími veřejné moci, podá zúčastněným vládám nezbytná doporučení.

2. V míře, jakou považuje za nezbytnou, může Komise rozhodnout, že

- a) podniky musí upravit své prodejní podmínky takovým způsobem, aby kupující a jejich komisionáři byli povinni podřídit se pravidlům stanoveným Komisí k provedení této kapitoly;

- b) podniky ponесou odpovědnost za porušení sjednaných závazků, jichž se dopustili jejich přímí zástupci nebo komisionáři jednající na účet těchto podniků.

V případě, že kupující poruší sjednané závazky, může Komise omezit právo podniků ve Společenství obchodovat se zúčastněným kupujícím v míře, jež v případě opakovaného porušení může zahrnovat i dočasný zákaz. V tomto případě má kupující právo obrátit se na Soudní dvůr, nestanoví-li článek 33 jinak.

3. Komise je kromě toho oprávněna podávat zúčastněným členským státům veškerá doporučení k zajištění toho, aby všechny podniky nebo subjekty zabývající se odbytem uhlí nebo oceli dodržovaly pravidla vydaná k provádění čl. 60 odst. 1.

Článek 64

Komise může podnikům, které poruší ustanovení této kapitoly nebo rozhodnutí přijatá k jejich provádění, ukládat pokuty až do výše dvojnásobku hodnoty neoprávněných prodejů. V případě opakovaného porušení se toto maximum zdvojnásobuje.

Kapitola 6

Dohody a koncentrace

Článek 65

1. Jsou zakázány veškeré dohody mezi podniky, veškerá rozhodnutí sdružení podniků a veškerá jednání ve vzájemné shodě, které přímo nebo nepřímo vedou k vyloučení, omezení nebo zkrácení normální hospodářské soutěže na společném trhu, a to zejména:

- a) k přímému nebo nepřímému určování cen;
- b) k omezování nebo kontrole výroby, technického vývoje nebo investic;
- c) k rozdělování trhů, výrobků, zákazníků nebo nákupních zdrojů.

2. Komise však schválí pro určité výrobky dohody o specializaci nebo dohody o společném nákupu nebo prodeji, jestliže shledá, že:

- a) tato specializace nebo tyto společné nákupy a prodeje přispějí k významnému zlepšení ve výrobě nebo odbytu daných výrobků,
- b) daná dohoda je podstatná pro dosažení těchto účinků, aniž by působila větší omezení, než její předmět vyžaduje, a
- c) nemůže zúčastněným podnikům umožnit, aby určovaly ceny, kontrolovaly nebo omezovaly výrobu nebo odbytí podstatné části těchto výrobků na společném trhu nebo nebyly vystaveny účinné soutěži jiných podniků na společném trhu.

Shledá-li Komise, že určité dohody jsou co do své povahy a svých účinků shodné s výše uvedenými dohodami, s ohledem zejména na užití tohoto odstavce na odbytové podniky, schválí i je, shledá-li, že vyhovují týmž podmínkám.

Schválení mohou být udělena s určitými podmínkami a na omezenou dobu. V tomto případě Komise schválení jednou nebo vícekrát obnoví, jestliže zjistí, že ke dni tohoto obnovení jsou nadále splněny podmínky uvedené v písmenech a) až c).

Komise schválení odvolá nebo jeho podmínky změní, jestliže shledá, že v důsledku změny okolností dohoda výše uvedeným podmínkám již neodpovídá nebo že skutečné důsledky této dohody nebo jejího provádění odporují podmínkám požadovaným k jejímu provádění.

Rozhodnutí, jimiž se schválení uděluje, obnovuje, pozměňuje, zamítá nebo odvolává, jakož i jejich odůvodnění se zveřejňují, aniž by se v takovém případě uplatnila omezení podle článku 47.

3. Komise může získávat podle článku 47 veškeré informace nezbytné k provádění tohoto článku na zvláštní žádost zaslou zúčastněným osobám nebo na základě nařízení, které blíže určí, jaké dohody, rozhodnutí nebo jednání mu mají být oznamovány.

4. Dohody nebo rozhodnutí zakázané na základě odstavce 1 tohoto článku jsou od počátku neplatné a nelze se jich dovolávat před žádným soudem členských států.

S výhradou žalob podaných k Soudnímu dvoruu je Komise výlučně příslušná rozhodovat o souladu uvedených dohod a rozhodnutí s touto smlouvou.

5. Podnikům, které uzavřou dohodu od počátku neplatnou, nebo které provádí nebo se pokusí provádět cestou rozhodčího řízení, smluvní pokuty, bojkotu nebo jakýmkoli jiným prostředkem od počátku neplatnou dohodu nebo rozhodnutí, anebo dohodu, jejíž schválení bylo zamítnuto nebo odvoláno, nebo které získají výhodu schválení na základě vědomě nepravdivých nebo zkreslených informací, nebo které používají jednání odporující odstavci 1, může Komise ukládat pokuty a penále nepřesahující dvojnásobek obratu dosaženého u výrobků, jichž se týkají tyto dohody, rozhodnutí nebo jednání odporující tomuto článku; jestliže je jejich předmětem omezení výroby, technického vývoje nebo investic, zvyšuje se toto maximum na 10 % ročního obratu dotyčných podniků, jde-li o pokuty, a na 20 % denního obratu, jde-li o penále.

Článek 66

1. Předběžnému schválení Komise podléhá s výhradou odstavce 3 každá operace, která přímo nebo nepřímo vede na územích uvedených v čl. 79 prvním pododstavci v důsledku činnosti některé osoby nebo některého podniku, některé skupiny osob nebo podniků ke spojení podniků, z nichž alespoň na jeden se vztahuje článek 80, bez ohledu na to, zda se tato operace týká téhož výrobku nebo výrobků různých, zda se provádí formou sloučení nebo splynutí, získání akcií nebo podílů, půjček, smluv nebo jakoukoli jinou formou kontroly. K provedení těchto ustanovení vymezí Komise v nařízení vydaném po konzultaci Rady prvky, které znamenají kontrolu podniku.

2. Komise udělí schválení uvedené v předchozím odstavci, jestliže shledá, že zamýšlená operace nedává zúčastněným osobám nebo podnikům, pokud jde o daný výrobek nebo výrobky spadající do její pravomoci, možnost:

Revidovaný překlad právního předpisu Evropských společenství

- na podstatné části trhu těchto výrobků určovat ceny, kontrolovat nebo omezovat výrobu nebo odbyt nebo být překážkou tomu, aby nadále probíhala účinná hospodářská soutěž, nebo
- obcházet pravidla hospodářské soutěže vyplývající z provádění této smlouvy, zejména vytvořením postavení uměle zvýhodněného a zahrnujícího podstatnou výhodu, pokud jde o přístup ke zdrojům a odbytištím.

Při tomto hodnocení přihlíží Komise v souladu se zásadou nediskriminace, vytyčenou v čl. 4 písm. b), k významu podniků téhož druhu ve Společenství v míře, kterou považuje za oprávněnou, k tomu, aby byly vyloučeny nebo napraveny nevýhody vyplývající z nerovnosti v podmínkách hospodářské soutěže.

Komise může vázat schválení na jakékoli podmínky, které uzná za vhodné pro účely tohoto odstavce.

Dříve než se vysloví o některé operaci týkající se podniků, z nichž se alespoň na jeden nevztahuje článek 80, opatří si Komise vyjádření zúčastněné vlády.

3. Od povinnosti získat předběžné schválení osvobodí Komise ty druhy operací, které shledá vzhledem k významu podílů nebo podniků, jichž se týkají, spolu s povahou uskutečňovaného spojení, vyhovujícími podmínkám požadovaným v odstavci 2. Nařízení vydané za tím účelem se souhlasem Rady stanoví též podmínky, na něž je toto osvobození vázáno.

4. Aniž by bylo dotčeno provádění článku 47 vůči podnikům, které spadají do její pravomoci, může si Komise nařízením vydaným po konzultaci Rady a určujícím druh operací, které jí mají být oznamovány, nebo zvláštní žádostí zaslanou zúčastněným osobám v rámci tohoto nařízení opatřovat od fyzických nebo právnických osob, které získaly nebo přeskupily či mají získat či přeskupit dotyčná práva nebo podíly, veškeré informace nezbytné k provádění tohoto článku o operacích způsobilých vyvolat účinky zmíněné v odstavci 1.

5. Jestliže došlo ke spojení, u kterého Komise shledala, že bylo provedeno v rozporu s odstavcem 1, nicméně vyhovuje podmínkám uvedeným v odstavci 2, bude Komise schválení tohoto spojení vázat na podmínku, že osoby, které získaly nebo přeskupily dotyčná práva nebo podíly, zaplatí pokutu stanovenou v odst. 6 druhém pododstavci, přičemž je-li zjevné, že schválení mělo být vyžádáno, nesmí být její výše menší než polovina maxima stanoveného v uvedeném odstavci. Nebude-li tato pokuta zaplácena, přijme Komise pro spojení shledaná neoprávněnými následující opatření.

Jestliže došlo ke spojení, které podle zjištění Komise neodpovídá obecným nebo zvláštním podmínkám, jimž podléhá schválení podle odstavce 2, konstatuje v odůvodněném rozhodnutí protiprávní povahu tohoto spojení, a poté co poskytne zúčastněným osobám možnost předložit svá vyjádření, nařídí rozdělení podniků nebo podílů neoprávněně sloučených anebo zrušení společné kontroly a přijme veškerá další opatření, která považuje za vhodná k obnovení samostatného užívání dotyčných podniků nebo podílů a obnovení normálních podmínek hospodářské soutěže. Každá osoba přímo zúčastněná může proti těmto rozhodnutím podat žalobu za podmínky uvedených v článku 33. Odchylně od tohoto článku je Soudní dvůr plně příslušný zhodnotit, zda provedená operace má povahu spojení ve smyslu odstavce 1 tohoto článku a nařízení vydaných k provedení zmíněného odstavce. Tato žaloba má odkladný účinek. Může být podána teprve poté, co byla přijata výše uvedená opatření, nedá-li Komise souhlas k podání zvláštní žaloby proti rozhodnutí prohlašujícímu operaci za protiprávní.

Revidovaný překlad právního předpisu Evropských společenství

Komise může kdykoli a s výhradou případného použití čl. 39 třetího pododstavce přijmout nebo dát podnět k přijetí předběžných opatření, která považuje za nezbytná k ochraně zájmů soutěžících podniků nebo třetích osob, a zamezit jakémukoli jednání, které by mohlo být překážkou provádění těchto rozhodnutí. Nerozhodne-li Soudní dvůr jinak, žaloby nemají vliv na provádění takto přijatých předběžných opatření.

Komise stanoví zúčastněným osobám k provedení svých rozhodnutí přiměřenou lhůtu, po jejímž uplynutí může ukládat denní penále do výše jednoho promile hodnoty dotyčných práv nebo podílů.

Kromě toho, nesplní-li zúčastněné osoby své závazky, přijme Komise sama vykonávací opatření, přičemž může zejména pozastavit výkon práv spojených s podíly neoprávněně nabytými, dát podnět ke jmenování nuceného správce těchto podílů soudními orgány, provést jejich nucený prodej za podmínek šetřících oprávněné zájmy jejich vlastníků, zrušit vůči fyzickým nebo právnickým osobám, které v důsledku protiprávní operace nabyly dotyčná práva nebo podíly, platnost úkonů, rozhodnutí nebo usnesení řídicích orgánů podniků podléhajících protiprávně získané kontrole.

Komise je kromě toho oprávněna podat zúčastněným členským státům doporučení nezbytná k tomu, aby bylo v rámci vnitrostátních právních ráďů zajištěno provedení opatření uvedených v předchozích pododstavcích.

Při výkonu svých pravomocí přihlíží Komise k právům třetích osob získaných v dobré víře.

6. Komise může ukládat pokuty do výše:

- 3 % hodnoty podílů, jež jsou nebo mají být získány nebo přeskupeny, fyzickým nebo právnickým osobám, které nesplní povinnosti uvedené v odstavci 4;
- 10 % hodnoty nabytých nebo přeskupených podílů fyzickým nebo právnickým osobám, které nesplní povinnosti uvedené v odstavci 1, přičemž toto maximum se po dvanácti měsících od provedení operace zvyšuje o jednu čtyřiadvacetinu za každý další měsíc uplynulý do doby, kdy Komise konstatovala porušení;
- 10 % hodnoty podílů, jež jsou nebo mají být získány nebo přeskupeny, fyzickým nebo právnickým osobám, které získají nebo se pokusí získat výhody uvedené v odstavci 2 na základě nepravdivých nebo zkreslených informací;
- 15 % nabytých nebo přeskupených podílů podnikům spadajícím do její pravomoci, které se účastní nebo svolily k účasti při provádění operací odporujících tomuto článku.

Osoby, kterým byly uloženy sankce uvedené v tomto odstavci, jsou oprávněny podat žalobu k Soudnímu dvoru za podmínek článku 36.

7. Shledá-li Komise, že veřejné nebo soukromé podniky, které právně nebo fakticky mají nebo získávají na trhu některého výrobku spadajícího do její pravomoci dominantní postavení, jež je chrání před účinnou hospodářskou soutěží na podstatné části společného trhu, využívají tohoto postavení k účelům odporujícím cílům této smlouvy, podá jim veškerá doporučení vhodná k dosažení toho, aby svého postavení k takovým účelům nevyužívaly. Nebudou-li tato doporučení v přiměřené lhůtě uspokojivě provedena, určí Komise dotyčnému podniku rozhodnutími přijatými po konzultaci zúčastněné vlády, jejichž nesplnění podléhá sankcím

uvedeným v člancích 58, 59 a 64, prodejní ceny a podmínky nebo mu sestaví programy výroby nebo dodávek.

Kapitola 7

Porušování podmínek soutěže

Článek 67

1. Každé opatření členského státu, které by mohlo citelně ovlivnit podmínky hospodářské soutěže v uhelném a ocelářském průmyslu, musí zúčastněná vláda oznámit Komisi.
2. Jestliže by takové opatření mohlo podstatným zvětšením rozdílů mezi výrobními náklady, ke kterému došlo jinak než změnou výnosnosti, vyvolat vážné porušení rovnováhy, může Komise po konzultaci Poradního výboru a Rady přijmout tato opatření:
 - má-li opatření tohoto státu škodlivé účinky pro uhelné a ocelářské podniky podléhající pravomoci dotyčného státu, může jej Komise zmocnit, aby jim poskytl podporu, jejíž výši, podmínky a dobu trvání stanoví po dohodě s Komisí. Stejná pravidla se použijí i v případě změny mezd a pracovních podmínek, která by měla stejné účinky, i kdyby nebyla způsobena opatřením státu;
 - má-li opatření tohoto státu škodlivé účinky pro uhelný nebo ocelářský průmysl podléhající pravomoci jiných členských států, podá mu Komise doporučení, aby zjednal nápravu opatřeními, jež bude sám pokládat za nejlépe slučitelná s vlastní hospodářskou rovnováhou.
3. Zmenšuje-li opatření tohoto státu rozdíly mezi výrobními náklady a poskytuje přitom zvláštní výhody nebo ukládá zvláštní břemena uhelným a ocelářským podnikům podléhajícím její pravomoci ve srovnání s jinými průmyslovými odvětvími dotyčného státu, je Komise oprávněna podat tomuto státu po konzultaci Poradního výboru a Rady nezbytná doporučení.

Kapitola 8

Mzdy a pohyb pracovníků

Článek 68

1. Způsoby stanovení mezd a sociálních dávek užívané v různých členských státech v uhelném a ocelářském průmyslu nejsou prováděním této smlouvy dotčeny, nestanoví-li tento článek jinak.
2. Shledá-li Komise, že mimořádně nízké ceny uplatňované jedním nebo několika podniky vyplývají z mezd, jež tyto podniky stanovily na úrovni neobvykle nízké ve srovnání s úrovní uplatňovanou v téměř regionu, podá jim po vyžádání stanoviska Poradního výboru nezbytná

doporučení. Jsou-li neobvykle nízké mzdy výsledkem vládního rozhodnutí, konzultuje Komise zúčastněnou vládu, a nedojde-li k dohodě, může jí po vyžádání stanoviska Poradního výboru podat doporučení.

3. Shledá-li Komise, že snížení mezd zároveň snižuje životní úroveň dělnictva a že je používáno jako trvalý prostředek hospodářského přizpůsobování podniků nebo jako prostředek hospodářské soutěže mezi podniky, podá zúčastněnému podniku nebo vládě po vyžádání stanoviska Poradního výboru doporučení, aby podniky dělnictvu zajistily výhody, které toto snížení vyrovnávají.

Toto ustanovení se nevztahuje na:

- a) celková opatření prováděná členským státem za účelem obnovení vnější rovnováhy, při tom není dotčeno užití článku 67;
- b) snížení mezd, které vyplývá z uplatnění pohyblivé zákonně nebo smluvně zavedené stupnice;
- c) snížení mezd vyvolané poklesem životních nákladů;
- d) snížení mezd, která napravují mimořádná zvýšení provedená dříve za výjimečných okolností, které přestaly působit.

4. Kromě případů uvedených pod písmeny a) a b) předchozího odstavce musí být každé snížení mezd dotýkající se celku nebo významné části dělnictva určitého podniku oznámeno Komisi.

5. Doporučení uvedená v předchozích odstavcích může Komise podat až po konzultaci Rady, nejsou-li určena podnikům, které nedosahují stupně významu určeného Komisí po dohodě s Radou.

Vyvolá-li v některém členském státě změna předpisů týkajících se financování sociálního zabezpečení nebo boje proti nezaměstnanosti a jejím důsledkům, anebo změna mezd účinky uvedené v čl. 67 odst. 2 a 3, je Komise oprávněna použít ustanovení zmíněného článku.

6. Nepodrobí-li se podniky doporučením, která jim byla podána podle tohoto článku, může jim Komise ukládat pokuty nebo penále do výše dvojnásobku protiprávních úspor na výdajích za pracovní sílu.

Článek 69

1. Členské státy se zavazují odstranit veškerá omezení zaměstnávání v uhelném a ocelářském průmyslu založená na státní příslušnosti, která uplatňují vůči pracovníkům, kteří jsou příslušníky některého z členských států a mají uznanou kvalifikaci v uhelných a ocelářských oborech, s výhradou omezení, která vyplývají ze základních požadavků zdraví a veřejného pořádku.

2. K provedení tohoto ustanovení vypracují společnou definici odborností a kvalifikačních předpokladů, určí vzájemnou dohodou omezení uvedená v předchozím odstavci a budou hledat technické prostředky, které by umožnily kontakt mezi nabídkou a poptávkou na trhu práce v celém Společenství.

3. Pro kategorie pracovníků neuvedené v předchozím odstavci a v případě, že rozvoj výroby v uhelném a ocelářském průmyslu by byl brzděn nedostatkem vhodných pracovníků, přizpůsobí kromě toho svou právní úpravu přistěhovalectví tak, aby tento stav byl napraven; zejména usnadňují znovuzaměstnání dělníkům již dříve zaměstnaným v uhelném a ocelářském průmyslu v jiných členských státech.
4. Zakážou veškerou diskriminaci v odměňování a pracovních podmínkách mezi domácími a přistěhovalými pracovníky, aniž by byla dotčena zvláštní opatření platná pro příhraniční pracovníky; zejména usilují o vzájemná urovnání, která i nadále budou nezbytná k tomu, aby předpisy sociálního zabezpečení neomezovaly pohyb pracovníků.
5. Komise usměrňuje a usnadňuje činnost členských států směřující k provedení opatření uvedených v tomto článku.
6. Tento článek se nedotýká mezinárodních závazků členských států.

Kapitola 9

Doprava

Článek 70

Bere se na vědomí, že zřízení společného trhu vyvolává nezbytnost uplatňovat pro uhlí a ocel takové přepravní sazby a podmínky, které by spotřebitelům ve srovnatelném postavení poskytovaly srovnatelné cenové podmínky.

V dopravě mezi členskými státy se zejména zakazuje jakákoli diskriminace v přepravních sazbách a podmínkách na základě země původu nebo země určení výrobků. Odstranění této diskriminace zahrnuje zejména povinnost uplatňovat pro přepravu uhlí a oceli pocházejících z jiné země Společenství nebo určené do jiné země Společenství ty ceníky, ceny a tarifní předpisy jakéhokoli druhu, které platí pro vnitřní přepravu stejného zboží po téže trase.

Ceníky, ceny a tarifní předpisy jakéhokoli druhu platné pro přepravu uhlí a oceli uvnitř každého členského státu i mezi členskými státy se zveřejňují nebo oznamují Komisi.

Uplatňování zvláštních vnitřních tarifních opatření v zájmu jednoho nebo několika podniků vyrábějících uhlí nebo ocel podléhá předchozímu souhlasu Komise, která si ověří jejich soulad se zásadami této smlouvy; tento souhlas může být dočasný nebo podmíněný.

Nestanoví-li tento článek ani jiná ustanovení této smlouvy jinak, zůstává obchodní politika dopravy, zejména stanovení a změna cen a přepravních podmínek jakéhokoli druhu, jakož i úpravy přepravních cen zaměřené k zajištění finanční rovnováhy dopravních podniků, podřízena zákonům a jiným právním předpisům každého členského státu; totéž platí o opatřeních týkajících se koordinace a hospodářské soutěže mezi různými způsoby dopravy nebo mezi různými dopravními trasami.

Kapitola 10

Obchodní politika

Článek 71

Pravomoc vlád členských států v oblasti obchodní politiky není prováděním této smlouvy dotčena, není-li stanoveno jinak.

Pravomoc svěřená Společenství touto smlouvou v oblasti obchodní politiky vůči třetím zemím nemůže přesahovat pravomoc, kterou členským státům přiznávají mezinárodní dohody, jichž jsou účastníky, s výhradou provádění článku 75.

Vlády členských států si navzájem poskytují nezbytnou pomoc při provádění opatření, které Komise shledá v souladu s touto smlouvou a s platnými mezinárodními dohodami. Komise je oprávněna navrhopvat zúčastněným členským státům postupy, jimiž tato vzájemná pomoc může být zajištěna.

Článek 72

Minimální sazby, pod které se členské státy zavazují nesnížit svá cla na uhlí a ocel vůči třetím zemím, a maximální sazby, nad které se zavazují tato cla nezvýšit, mohou být stanoveny rozhodnutím Rady přijatým jednomyslně na návrh Komise předložený z jeho podnětu nebo na žádost některého členského státu.

V mezích určených tímto rozhodnutím stanoví každá vláda své sazby podle vnitrostátních předpisů. Komise může z vlastního podnětu nebo na žádost některého z členských států zaujmout stanovisko směřující k pozměnění sazeb tohoto státu.

Článek 73

Správa dovozních a vývozních povolení ve vztazích ke třetím zemím náleží vládě státu, na jehož území se nachází místo určení dovozu nebo místo původu vývozu.

Komise je oprávněna dozírat na správu a kontrolu těchto povolení, pokud jde o uhlí a ocel. V případě potřeby podává členským státům po konzultaci Rady doporučení, jednak aby bylo zabráněno tomu, aby přijatá opatření nepřinášela větší omezení, než vyžadují okolnosti odůvodňující jejich zavedení nebo udržování, jednak aby byla zajištěna koordinace opatření přijatých na základě čl. 71 třetího pododstavce a článku 74.

Článek 74

V následujících případech je Komise oprávněna přijmout veškerá opatření v souladu s touto smlouvou, a zejména s cíli vytyčenými v článku 3, a podávat vládám veškerá doporučení v souladu s čl. 71 druhým pododstavcem:

Revidovaný překlad právního předpisu Evropských společenství

- 1) je-li zjištěno, že země, které nejsou členy Společenství, nebo podniky nacházející se v těchto zemích, provádějí dumping nebo jiná jednání odsouzená Havanskou chartou;
- 2) jestliže rozdíl mezi nabídkami podniků nespádajících do pravomoci Společenství a podniků do její pravomoci spadajících je nutno přičítat výlučně skutečnosti, že nabídky podniků mimo Společenství jsou založeny na podmínkách soutěže, které odporují této smlouvě;
- 3) jestliže se některý z výrobků uvedených v článku 81 této smlouvy dováží na území jednoho nebo několika členských států v množství poměrně zvýšeném a za takových podmínek, že tento dovoz působí nebo hrozí způsobit vážné škody výrobě podobných nebo přímo konkurujících výrobků uvnitř společného trhu.

Doporučení směřující k zavedení množstevních omezení na základě bodu 2) mohou však být podána pouze se souhlasem Rady a na základě bodu 3) pouze za podmínek uvedených v článku 58.

Článek 75

Členské státy se zavazují podávat Komisi informace o návrzích obchodních dohod nebo ujednání obdobného účinku, pokud se týkají uhlí a oceli nebo dovozu jiných surovin a speciálního vybavení nezbytného k výrobě uhlí a oceli v členských státech.

Jestliže některý návrh dohody nebo ujednání obsahuje doložky, které jsou překážkou provádění této smlouvy, podá Komise zúčastněnému státu nezbytná doporučení ve lhůtě deseti dnů ode dne, kdy jí byl návrh oznámen; v ostatních případech může zaujmout stanoviska.

HLAVA IV

Obecná ustanovení

Článek 76

Evropská společenství požívají na území členských států výsad a imunit nezbytných k plnění svých úkolů za podmínek stanovených v Protokolu ze dne 8. dubna 1965 o výsadách a imunitách Evropských společenství.

Článek 77

Sídlo orgánů Společenství určí vlády členských států vzájemnou dohodou.

Článek 78

1. Rozpočtový rok začíná 1. ledna a končí 31. prosince.

Revidovaný překlad právního předpisu Evropských společenství

Správní výdaje Společenství zahrnují výdaje Komise včetně výdajů na činnost Poradního výboru, výdaje Soudního dvora, Evropského parlamentu a Rady.

2. Každý z orgánů Společenství sestaví do 1. července předběžný odhad svých správních výdajů. Komise shrne tyto odhady do předběžného návrhu správního rozpočtu. Připojí své stanovisko, jež může zahrnovat odlišné odhady.

Předběžný návrh zahrnuje odhad příjmů a odhad výdajů.

3. Komise předloží předběžný návrh správního rozpočtu Radě nejpozději do 1. září roku předcházejícího příslušnému rozpočtovému roku.

Rada konzultuje Komisi, popřípadě další zúčastněné orgány, ve všech případech, kdy má v úmyslu odchýlit se od předběžného návrhu.

Rada schválí kvalifikovanou většinou návrh správního rozpočtu a předloží jej Evropskému parlamentu.

4. Evropský parlament musí obdržet návrh správního rozpočtu nejpozději do 5. října roku předcházejícího příslušnému rozpočtovému roku.

Evropský parlament je oprávněn pozměnit návrh správního rozpočtu většinou svých členů a navrhnout Radě nadpoloviční většinou odevzdaných hlasů změny návrhu u výdajů vyplývajících povinně ze Smlouvy nebo z aktů přijatých na jejím základě.

Pokud Evropský parlament schválí návrh správního rozpočtu do čtyřiceti pěti dnů po jeho předložení, je správní rozpočet schválen s konečnou platností. Pokud během této lhůty Evropský parlament návrh správního rozpočtu nepozmění ani nenavrhne jeho změny, považuje se správní rozpočet za schválený s konečnou platností.

Pokud během této lhůty Evropský parlament pozmění správní rozpočet nebo navrhne jeho změny, je návrh správního rozpočtu předán Radě spolu s odpovídajícími změnami či pozměňovacími návrhy.

5. Po projednání uvedeného návrhu správního rozpočtu s Komisí, popřípadě s dalšími zúčastněnými orgány, rozhodne Rada za následujících podmínek:

- a) Rada může kvalifikovanou většinou upravit kteroukoli změnu přijatou Evropským parlamentem;
- b) vzhledem k pozměňovacím návrhům:
 - pokud pozměňovací návrh Evropského parlamentu nevede ke zvýšení celkových výdajů orgánu, zejména proto, že takové zvýšení výdajů je výslovně vyrovnáno jedním nebo více pozměňovacími návrhy, které způsobují odpovídající snížení výdajů, může Rada kvalifikovanou většinou pozměňovací návrh zamítnout. Nerozhodne-li o zamítnutí, je pozměňovací návrh přijat;
 - pokud pozměňovací návrh Evropského parlamentu vede ke zvýšení celkových výdajů orgánu, může Rada kvalifikovanou většinou pozměňovací návrh přijmout. Nerozhodne-li o přijetí, je pozměňovací návrh zamítnut;

Revidovaný překlad právního předpisu Evropských společenství

- pokud na základě jedné z předchozích odrážek Rada pozměňovací návrh zamítla, může kvalifikovanou většinou částku uvedenou v návrhu správního rozpočtu buď ponechat, nebo stanovit jinou.

Návrh správního rozpočtu se upraví podle návrhů změn přijatých Radou.

Pokud ve lhůtě patnácti dnů od předložení uvedeného návrhu správního rozpočtu Rada neupraví žádnou z navrhovaných změn Evropského parlamentu a přijme pozměňovací návrhy předložené Evropským parlamentem, považuje se správní rozpočet za schválený s konečnou platností. Rada sdělí Evropskému parlamentu, že neupravila žádnou změnu a že přijala pozměňovací návrhy.

Pokud během této lhůty Rada upraví jednu či více změn přijatých Evropským parlamentem nebo nepřijme pozměňovací návrhy, které Evropský parlament předložil, je návrh správního rozpočtu znovu předložen Evropskému parlamentu. Rada je seznámá s výsledkem svých jednání.

6. Evropský parlament poté, co byl seznámen s výsledkem jednání Rady, rozhodne do patnácti dnů od předložení uvedeného návrhu správního rozpočtu většinou svých členů a třemi pětinami odevzdaných platných hlasů o změnách provedených Radou a tím schválí správní rozpočet. Jestliže v uvedené lhůtě Evropský parlament nerozhodne, považuje se správní rozpočet za schválený s konečnou platností.

7. Po ukončení jednání o rozpočtu uvedeného v tomto článku prohlásí předseda Evropského parlamentu, že správní rozpočet je schválen s konečnou platností.

8. Evropský parlament však může většinou svých členů a dvěma třetinami odevzdaných hlasů z důležitých důvodů návrh správního rozpočtu zamítnout a požádat o předložení nového návrhu.

9. Každoročně se pro veškeré výdaje, jež nevyplývají povinně ze Smlouvy nebo z aktů přijatých na jejím základě, stanoví maximální míra zvýšení výdajů oproti výdajům stejné povahy běžného rozpočtového roku.

Po konzultaci výboru pro hospodářskou politiku stanoví Komise tuto maximální míru, jež vyplývá:

- z vývoje objemu hrubého národního produktu ve Společenství,
- z průměrné změny rozpočtů členských států
- a
- z vývoje životních nákladů během uplynulého rozpočtového roku.

Maximální míra se sdělí před 1. květnem všem orgánům Společenství. Ty musí tuto míru dodržovat v průběhu jednání o rozpočtu, aniž by byly dotčeny čtvrtý a pátý pododstavec tohoto odstavce.

Pokud je míra zvýšení u výdajů, jež nevyplývají povinně ze Smlouvy nebo z aktů přijatých na jejím základě, podle návrhu správního rozpočtu stanoveného Radou vyšší než polovina maximální míry, může Evropský parlament v rámci výkonu svého práva změnit rozpočet zvýšit celkovou částku těchto výdajů až do poloviny maximální míry.

Revidovaný překlad právního předpisu Evropských společenství

Pokud Evropský parlament, Rada nebo Komise usoudí, že činnost Společenství vyžaduje překročení míry stanovené postupem podle tohoto odstavce, může být nová míra stanovena dohodou mezi Radou, jež rozhoduje kvalifikovanou většinou, a Evropským parlamentem, jež rozhoduje většinou svých členů a třemi pětinami odevzdaných hlasů.

10. Každý z orgánů vykonává pravomoci přenesené na něj na základě tohoto článku při zachování ustanovení Smlouvy a aktů přijatých na jejím základě, zejména pokud jde o vlastní zdroje Společenství a o rovnováhu příjmů a výdajů.

11. Z konečného schválení správního rozpočtu vyplývá pro Komisi oprávnění a povinnost vybírat částku odpovídající příjmům podle článku 49.

Článek 78A

Odchylně od článku 78 se na rozpočty z let předcházejících rozpočtovému roku 1975 vztahují následující ustanovení:

1. Rozpočtový rok začíná 1. ledna a končí 31. prosince.

Správní výdaje Společenství zahrnují výdaje Komise včetně výdajů na provoz Poradního výboru a dále výdaje Soudního dvora, Evropského parlamentu a Rady.

2. Každý z orgánů Společenství sestaví do 1. července předběžný odhad svých správních výdajů. Komise shrne tyto odhady do předběžného návrhu správního rozpočtu. Připojí své stanovisko, jež může zahrnovat odlišné odhady.

Tento předběžný návrh zahrnuje předpokládaný objem příjmů a předpokládaný objem výdajů.

3. Komise předloží Radě předběžný návrh správního rozpočtu nejpozději do 1. září roku předcházejícího příslušnému rozpočtovému roku.

Rada konzultuje Komisi, popřípadě další zúčastněné orgány, ve všech případech, kdy má v úmyslu se odchýlit od tohoto předběžného návrhu.

Rada schválí kvalifikovanou většinou návrh správního rozpočtu a předloží jej Evropskému parlamentu.

4. Evropský parlament musí obdržet návrh správního rozpočtu nejpozději do 5. října roku předcházejícího příslušnému rozpočtovému roku.

Evropský parlament je oprávněn navrhnout Radě změny návrhu správního rozpočtu.

Pokud Evropský parlament schválí návrh správního rozpočtu nebo nenavrhne jeho změny do čtyřiceti pěti dnů od předložení návrhu správního rozpočtu, považuje se správní rozpočet za schválený s konečnou platností.

Pokud během této lhůty Evropský parlament navrhne změny, je takto pozměněný návrh správního rozpočtu předán Radě.

5. Po projednání uvedeného návrhu správního rozpočtu s Komisí, popřípadě s dalšími zúčastněnými orgány, rozhodne Rada o správním rozpočtu do třiceti dnů od předložení uvedeného návrhu podle následujících ustanovení.

Pokud změna navržená Evropským parlamentem nevede ke zvýšení celkové částky výdajů daného orgánu, zejména proto, že případné zvýšení výdajů by bylo výslovně vyrovnáno návrhem jedné nebo několika změn, ze kterých vyplývá odpovídající snížení výdajů, může Rada kvalifikovanou většinou odmítnout tento pozměňovací návrh. Pozměňovací návrh je přijat, nerozhodne-li Rada o jeho odmítnutí.

Pokud změna navržená Evropským parlamentem vede ke zvýšení celkových výdajů dotyčného orgánu, musí Rada o přijetí tohoto pozměňovacího návrhu rozhodnout kvalifikovanou většinou.

Pokud Rada odmítne pozměňovací návrh podle druhého pododstavce nebo ho nepřijme podle třetího pododstavce tohoto odstavce, může kvalifikovanou většinou buď ponechat částku uvedenou v návrhu správního rozpočtu, nebo stanovit jinou částku.

6. Po ukončení jednání o rozpočtu podle tohoto článku prohlásí předseda Rady, že správní rozpočet je schválen s konečnou platností.
7. Každý z orgánů vykonává pravomoci přenesené na něj na základě tohoto článku při zachování ustanovení Smlouvy a právních aktů přijatých na jejím základě, zejména pokud jde o vlastní zdroje Společenství a o rovnováhu příjmů a výdajů.
8. Z konečného schválení správního rozpočtu vyplývá pro Komisi oprávnění a povinnost vybírat částku odpovídající příjmům podle článku 49.

Článek 78a

Správní rozpočet je sestaven v zúčtovacích jednotkách v souladu s nařízeními vydanými na základě článku 78f.

Výdaje uvedené v správním rozpočtu jsou omezeny na dobu jednoho rozpočtového roku, s výhradou odlišných ustanovení článku 78f.

Za podmínek stanovených v souladu s finančními nařízeními vydanými na základě článku 78f bude možné převést prostředky nevyčerpané do konce rozpočtového roku, s výjimkou prostředků určených na výdaje na zaměstnance, výlučně do rozpočtu bezprostředně následujícího rozpočtového roku.

Prostředky jsou rozděleny do kapitol zahrnujících výdaje podle jejich druhu nebo určení a dále rozčleněny podle potřeby v souladu s nařízeními vydanými na základě článku 78f.

Výdaje Evropského parlamentu, Rady, Komise a Soudního dvora tvoří samostatné části správního rozpočtu, s výjimkou zvláštního režimu stanoveného pro některé společné výdaje.

Článek 78b

1. Pokud správní rozpočet na začátku rozpočtového roku nebyl ještě schválen, mohou být výdaje prováděny měsíčně podle kapitol nebo jiných částí v souladu s nařízeními vydanými na základě článku 78h, a to až do výše jedné dvanáctiny správního rozpočtu předešlého rozpočtového roku, s tím že toto opatření nemůže mít za důsledek zvýšení prostředků, jež jsou k dispozici Komisi, nad jednu dvanáctinu výdajů předpokládaných v návrhu připravovaného správního rozpočtu.

Komise je oprávněna a povinna vybírat odvody až do výše odpovídajících prostředků předchozího rozpočtového roku, aniž by mohla požadovat prostředky vyšší než ty, které by vyplynuly ze schválení návrhu správního rozpočtu.

2. Rada může kvalifikovanou většinou a za předpokladu dodržení ostatních podmínek uvedených v odstavci 1 umožnit výdaje překračující jednu dvanáctinu. V důsledku takového rozhodnutí může být upraveno oprávnění i povinnost vybírat odvody.

Pokud se rozhodnutí týká výdajů, které nevyplývají povinně z této smlouvy nebo z aktů přijatých na jejím základě, předloží je Rada neprodleně Evropskému parlamentu. Evropský parlament většinou svých členů a třemi pětinami odevzdaných hlasů může ve lhůtě 30 dnů přijmout jiné rozhodnutí o výdajích, které přesahují jednu dvanáctinu uvedenou v odstavci 1. Tato část rozhodnutí Rady je pozastavena, dokud Evropský parlament nerozhodne. Pokud Evropský parlament v uvedené lhůtě nepřijme rozhodnutí, které se liší od rozhodnutí Rady, považuje se její rozhodnutí za přijaté s konečnou platností.

Článek 78c

Komise plní rozpočet v souladu s nařízeními vydanými k provedení článku 78h na vlastní odpovědnost a v mezích přidělených prostředků, v souladu se zásadami řádného finančního řízení. Členské státy spolupracují s Komisí, aby zajistily využití rozpočtových prostředků v souladu se zásadami řádného finančního řízení.

Nařízení stanoví podrobná pravidla, podle kterých se každý orgán podílí na provádění svých výdajů.

V rámci správního rozpočtu může Komise v mezích a za podmínek stanovených nařízením vydaným na základě článku 78h převádět prostředky z jedné kapitoly do druhé nebo z jednoho oddílu do druhého.

Článek 78d

Komise předkládá každoročně Radě a Evropskému parlamentu závěrečný účet operací prováděných v rámci správního rozpočtu za uplynulý rozpočtový rok. Dále jim předává účetní výkaz, z něž vyplývá situace aktiv a pasiv Společenství v oblasti pokryté správním rozpočtem.

Článek 78e

(zrušen)

Článek 78f

(zrušen)

Článek 78g

1. Evropský parlament na základě doporučení Rady přijatého kvalifikovanou většinou uděluje Komisi absolutorium za plnění rozpočtu. Za tím účelem Rada a poté Evropský parlament přezkoumají závěrečný účet a finanční rozvahu, uvedené v článku 78d, a výroční zprávu Účetního dvora, k níž jsou připojeny odpovědi kontrolovaných orgánů na jeho zjištění, prohlášení uvedené v čl. 45c odst. 1 druhém pododstavci, jakož i příslušné zvláštní zprávy Účetního dvora.

2. Před udělením absolutoria Komisi nebo z jiného důvodu v souvislosti s výkonem svých rozpočtových pravomocí si může Evropský parlament vyžádat od Komise informace o provádění výdajů nebo o fungování systémů finanční kontroly. Komise podá Evropskému parlamentu na jeho žádost všechny nezbytné informace.

3. Komise učiní všechna vhodná opatření, aby vyhověla připomínkám připojeným k rozhodnutí o udělení absolutoria a dalším připomínkám Evropského parlamentu, týkajícím se provádění výdajů, jakož i poznámkám provázejícím doporučení Rady, spojeným s udělením absolutoria.

Na žádost Evropského parlamentu nebo Rady podá Komise zprávu o opatřeních učiněných na základě těchto připomínek a poznámek, a zejména o pokynech daných útvarům, které odpovídají za plnění rozpočtu. Tyto zprávy se zasílají rovněž Účetnímu dvoru.

Článek 78h

Rada na návrh Komise, po konzultaci Evropského parlamentu a po obdržení stanoviska Účetního dvora jednomyslně:

- a) vydá finanční nařízení určující zejména podrobnosti týkající se sestavování a plnění rozpočtu a kontroly a ověření účetnictví,
- b) určí podrobnosti a postupy, kterými se rozpočtové příjmy v rámci systému vlastních zdrojů Společenství dávají k dispozici Komisi, a přijme opatření, která se v případě potřeby použijí ke krytí hotovostních nároků,
- c) stanoví pravidla a organizuje kontrolu odpovědnosti finančních kontrolorů, vedoucích zaměstnanců a účetních.

Článek 78i

Členské státy přijmou k zamezení podvodů ohrožujících finanční zájmy Společenství stejná opatření, jaká přijímají k zamezení podvodů ohrožujících jejich vlastní finanční zájmy.

Aniž jsou dotčena ostatní ustanovení této smlouvy, členské státy koordinují svou činnost zaměřenou na ochranu finančních zájmů Společenství proti podvodům. Za tím účelem organizují s podporou Komise úzkou a pravidelnou spolupráci mezi příslušnými útvary státní správy.

Článek 79

Tato smlouva se vztahuje na evropská území Vysokých smluvních stran. Vztahuje se též na evropská území, za jejichž zahraniční vztahy je některý signatář odpovědný.

Ustanovení Smlouvy se vztahují na Ålandské ostrovy v souladu s protokolem č. 2 Aktu o podmínkách přistoupení Rakouské republiky, Finské republiky a Švédského království.

Odchylně od předchozích pododstavců platí, že:

- a) Tato smlouva se nevztahuje na Faerské ostrovy.
- b) Tato smlouva se nevztahuje na suverénní oblasti Spojeného království Velké Británie a Severního Irska na Kypru.
- c) Ustanovení této smlouvy se vztahují na Normanské ostrovy a ostrov Man jen v míře nezbytné pro zajištění platnosti úprav, jež jsou pro tyto ostrovy stanoveny v rozhodnutí Rady ze dne 22. ledna 1972 o přistoupení nových členských států k Evropskému společenství uhlí a oceli.

Každá Vysoká smluvní strana se zavazuje rozšířit na ostatní členské státy zvýhodnění, která pro uhlí a ocel uplatňuje na neevropských územích, jež podléhají její pravomoci.

Článek 80

Podniky ve smyslu této smlouvy se rozumí ty, které vyvíjejí výrobní činnost v oboru uhlí a oceli na územích uvedených v čl. 79 prvním pododstavci, a dále, pokud jde o články 65 a 66, informace potřebné k jejich provádění a žaloby v souvislosti s nimi podávané, též podniky nebo subjekty, které pravidelně provozují distribuční činnost jinou než prodej domácnostem nebo řemeslným výrobcům.

Článek 81

Výrazy „uhlí“ a „ocel“ jsou definovány v Příloze I připojené k této smlouvě.

Seznamy obsažené v této příloze může Rada jednomyslným usnesením doplňovat.

Článek 82

Obratem, který je základem pro výpočet pokut a penále ukládaných podnikům podle této smlouvy, je obrat týkající se výrobků spadajících do pravomoci Komise.

Článek 83

Založení Společenství se v ničem nedotýká úpravy vlastnictví k podnikům podléhajícím této smlouvě.

Článek 84

V této smlouvě se slovům „tato smlouva“ rozumí tak, že znamenají ustanovení Smlouvy a jejich příloh a připojených protokolů.

Článek 85

(zrušen)

Článek 86

Členské státy se zavazují přijmout veškerá obecná i zvláštní opatření potřebná k zajištění plnění povinností vyplývajících z rozhodnutí a doporučení orgánů Společenství a usnadňovat Společenství plnění jeho úkolů.

Členské státy se zavazují, že se zdrží jakýchkoli opatření neslučitelných s existencí společného trhu, jak je vymezen v člancích 1 a 4.

Přijímají v mezích své pravomoci veškeré předpisy k zajištění vyrovnaní mezinárodních závazků vyplývajících z obchodu s uhlím a ocelí na společném trhu a poskytují si k usnadnění vyrovnaní těchto závazků vzájemnou pomoc.

Zaměstnanci Komise pověřeni kontrolními úkoly požívají na území členských států v míře nezbytné k plnění svých úkolů práv a pravomocí, které právní řády těchto států přiznávají orgánům své finanční správy. Kontrolní úkoly, jakož i pověření zaměstnanců těmito úkoly se řádně oznamují příslušným státům. Orgány tohoto státu jsou na jeho vlastní žádost nebo na žádost Komise nápomocny zaměstnancům Komise při výkonu jejich úkolů.

Článek 87

Vysoké smluvní strany se zavazují, že smlouvy, úmluvy nebo prohlášení mezi nimi platné nebudou uplatňovat za tím účelem, aby mohly některý spor o výklad nebo provádění této smlouvy řešit jinak, než jak stanoví tato smlouva.

Článek 88

Má-li Komise za to, že některý stát porušil povinnost, již mu tato smlouva ukládá, zjistí toto porušení odůvodněným rozhodnutím, poté co poskytl tomuto státu možnost podat vyjádření. Stanoví dotyčnému státu lhůtu, ve které má svou povinnost splnit.

Tento stát má právo podat žalobu k Soudnímu dvoru ve lhůtě dvou měsíců, poté co mu bylo oznámeno takové rozhodnutí.

Jestliže stát svou povinnost ve lhůtě stanovené Komisí nesplní, anebo jestliže je jeho žaloba zamítnuta, může Komise na základě souhlasu Rady přijatého dvoutřetinovou většinou:

- a) pozastavit vyplacení částek, které by měl platit ve prospěch dotyčného státu podle této smlouvy;
- b) přijmout, anebo zmocnit ostatní členské státy k přijetí opatření odchylně od článku 4, a to za tím účelem, aby byly napraveny účinky zjištěného porušení povinností.

Proti rozhodnutím přijatým k provedení odstavců a) a b) může být ve lhůtě dvou měsíců od jejich oznámení podána žaloba.

Jestliže se zmíněná opatření projeví jako neúčinná, předloží Komise věc Radě.

Článek 89

Každý spor mezi členskými státy týkající se provádění této smlouvy, který nelze urovnat jiným postupem v této smlouvě stanoveným, může být předložen Soudnímu dvoru na žádost jednoho ze států, které jsou stranami sporu.

Soudní dvůr je příslušný rozhodovat všechny spory mezi členskými státy, které souvisejí s předmětem této smlouvy, jsou-li mu tyto spory předloženy na základě rozhodčí dohody.

Článek 90

Je-li porušení některé povinnosti vyplývající z této smlouvy, jehož se dopustil některý podnik, současně porušením povinnosti vyplývající pro něj z právního řádu státu, jemuž podléhá, a bylo-li podle tohoto právního řádu zahájeno proti tomuto podniku soudní nebo správní řízení, upozorní na to dotyčný stát Komisi, která může své rozhodnutí odložit.

Jestliže Komise své rozhodnutí odloží, je informován o průběhu řízení a může předložit veškeré dokumenty, znalecké posudky a svědectví, které se věci týkají. Je též informována o konečném rozhodnutí a je povinna k tomuto rozhodnutí přihlédnout při případném uložení sankce.

Článek 91

Jestliže některý podnik neuskuteční v předepsaných lhůtách platbu, k níž je vůči Komisi povinen na základě některého ustanovení této smlouvy nebo prováděcího předpisu k ní, anebo na základě peněžité sankce či penále uloženého Komisí, může Komise pozastavit až do výše této platby výplatu částek, jež by sám byl tomuto podniku povinen platit.

Článek 92

Rozhodnutí Komise, která ukládají peněžitý závazek, jsou podkladem pro výkon rozhodnutí.

Výkon rozhodnutí na území členských států se provádí podle procesního práva platného v každém z těchto států po připojení doložky vykonatelnosti užívané ve státě, na jehož území má být rozhodnutí vykonáno; jeho přezkum se omezí jen na ověření pravosti. Tento úkon zajistí ministr, jehož tím každá vláda pověří.

Výkon rozhodnutí může být zastaven pouze na základě rozhodnutí Soudního dvora.

Článek 93

Komise udržuje veškeré potřebné styky s Organizací spojených národů a s Organizací pro hospodářskou spolupráci a rozvoj a pravidelně je informuje o činnosti Společenství.

Článek 94

Styky mezi orgány Společenství a Evropskou radou se udržují v souladu s připojeným protokolem.

Článek 95

Ve všech případech touto smlouvou nepředvídaných, kdy se určité rozhodnutí nebo doporučení Komisi ukáže nezbytným k tomu, aby ve fungování společného trhu uhlí a oceli bylo v souladu s článkem 5 dosaženo některého z cílů Společenství, jak jsou vytyčeny v člancích 2, 3 a 4, může být toto rozhodnutí nebo doporučení přijato na základě jednomyslného souhlasu Rady a po konzultaci Poradního výboru.

Totéž rozhodnutí nebo doporučení přijaté stejným postupem případně stanoví použitelné sankce.

Jestliže si nepředvídané obtíže v podrobnostech provádění této smlouvy, zjištěné na základě zkušenosti, anebo hluboká změna hospodářských či technických podmínek, dotýkající se přímo společného trhu uhlí a oceli, nezbytně vyžádají změnu pravidel výkonu pravomoci Komise, mohou být tyto pravomoci změněny; tím nemohou být dotčeny články 2, 3 a 4 nebo poměr mezi pravomocí Komise a jiných orgánů Společenství.

Tyto změny budou předmětem návrhů sestavených po společné dohodě Komisí a Radou usnášející se většinou dvanácti patnáctin svých členů a budou předloženy Soudnímu dvoru k posouzení. Při jejich přezkoumávání je Soudní dvůr plně oprávněn zhodnotit veškeré stránky faktické i právní. Jestliže na základě tohoto přezkumu Soudní dvůr shledá, že návrhy jsou v souladu s předchozím pododstavcem, předloží se návrhy Evropskému parlamentu a vstoupí v platnost, budou-li schváleny většinou tří čtvrtin odevzdaných hlasů a většinou dvou třetin všech členů Evropského parlamentu.

Článek 96

1. Pokud bylo rozhodnuto o pozastavení hlasovacích práv zástupce vlády členského státu v souladu s čl. F.1 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii, jsou tato hlasovací práva pozastavena i podle této smlouvy.

2. Navíc v případě, kdy bylo zjištěno v souladu s čl. F.1 odst. 1, že členský stát závažně a trvale porušuje zásady uvedené v čl. F odst. 1 Smlouvy o Evropské unii, může Rada kvalifikovanou většinou rozhodnout o pozastavení určitých práv vyplývajících z uplatňování této smlouvy v dotyčném členském státě. Při tomto rozhodování Rada přihlédne k možným důsledkům takového pozastavení pro práva a povinnosti fyzických a právnických osob.

Povinnosti dotyčného členského státu vyplývající z této smlouvy jsou pro tento stát v každém případě i nadále závazné.

3. Rada se může následně kvalifikovanou většinou usnést, že změní nebo zruší opatření přijatá podle odstavce 2, jestliže se změnila situace, která vedla k přijetí těchto opatření.

4. Při rozhodování podle odstavců 2 a 3 Rada rozhoduje bez přihlídnutí k hlasům zástupce vlády dotyčného členského státu. Odchylně od čl. 28 odst. 4 je kvalifikovaná většina vymezena jako podíl vážených hlasů dotyčných členů Rady, který je stanoven v čl. 28 odst. 4.

Tohoto odstavce se použije i tehdy, jsou-li hlasovací práva podle odstavce 1 pozastavena. V takových případech je rozhodnutí vyžadující jednomyslnost přijato bez hlasování zástupce vlády dotyčného členského státu.

Článek 97

Tato smlouva pozbývá platnosti dne 23. července 2002.

Článek 98

(zrušen)

Článek 99

Tato smlouva bude ratifikována všemi členskými státy v souladu s jejich příslušnými ústavními předpisy; ratifikační listiny budou uloženy u vlády Francouzské republiky.

Vstoupí v platnost dnem, kdy bude uložena ratifikační listina signatářským státem, který provede tento úkon jako poslední.

V případě, že všechny ratifikační listiny nebudou uloženy do šesti měsíců od podpisu této smlouvy, dohodnou se vlády států, které uložení provedly, na opatřeních, která je třeba učinit.

Článek 100

Tato smlouva, sepsaná v jediném vyhotovení, bude uložena v archivu vlády Francouzské republiky, která vydá ověřený opis vládám ostatních signatářských států.

NA DŮKAZ ČEHOŽ připojili podepsaní zplnomocnění zástupci ke smlouvě své podpisy a přiložili své pečeti.

V Paříži osmnáctého dubna tisíc devět set padesát jedna.

ADENAUER

Paul VAN ZEELAND

J. MEURICE

SCHUMAN

SFORZA

Jos. BECH

STIKKER

VAN DEN BRINK

PŘÍLOHA I

DEFINICE VÝRAZŮ „UHLÍ“ A „OCEL“

1. Výrazy „uhlí“ a „ocel“ zahrnují výrobky na seznamu níže uvedeném.
2. Činnost Komise v oblasti ušlechtilých ocelí, koksu a šrotu musí brát v úvahu zvláštní podmínky jejich výroby a obchodování s nimi.
3. Činnost Komise se vztahuje na oblast plynárenského koksu a hnědého uhlí, které se nepoužívá pro výrobu briket a polokoksu, pouze pokud to vyžadují poruchy způsobené těmito výrobky na trhu s palivy.
4. Činnost Komise musí brát v úvahu skutečnost, že výroba některých výrobků uvedených na tomto seznamu je přímo spjata s výrobou vedlejších výrobků, které na seznamu nejsou uvedeny, ale jejichž prodejní ceny mohou ovlivňovat ceny hlavních výrobků.

Číslo kódu OEHS pro informaci	Popis výrobků
3000	PALIVA
3100	<i>Černé uhlí</i>
3200	<i>Černouhelné brikety</i>
3300	<i>Koks vyjma koksu pro elektrody a petrolejového koksu</i>
	Polokoks z černého uhlí
3400	<i>Hnědouhelné brikety</i>
3500	<i>Hnědé uhlí</i>
	Polokoks z hnědého uhlí
4000	ŽELEZO A OCEL
4100	<i>Suroviny pro výrobu surového železa a oceli</i> ¹ Železná ruda (vyjma pyritů)

<p>4200</p> <p>4300</p> <p>4400</p>	<p>Houbovité železo a ocel (železná houba)^{1a}</p> <p>Železný šrot</p> <p>Manganová ruda</p> <p><i>Surové železo a feroslitiny</i></p> <p>Surové železo pro výrobu oceli</p> <p>Surové železo slévárenské a jiné</p> <p>Zrcadlovin a uhlíkatý feromangan²</p> <p><i>Nezpracované výrobky a polotovary ze železa, obyčejné oceli nebo ušlechtilé oceli, včetně výrobků určených k opětovnému použití a válcování</i></p> <p>Tekutá ocel odlitá nebo neodlitá do ingotů, včetně ingotů určených ke kování³</p> <p>Polotovary: bloky, předvalky a plosky, ploštiny, široké svitky válcované za tepla (jiné než svitky považované za hotové výrobky)</p> <p><i>Výrobky zpracované za tepla ze železa, obyčejné oceli nebo ušlechtilé oceli⁴</i></p> <p>Kolejnice, traverzy, podkladnice a kolejnicové spojky, nosníky, hrubé profily a tyče od 80 mm výše, štetovnice</p> <p>Tyče a profily pod 80 mm a plochá ocel pod 150 mm</p> <p>Válcované dráty</p> <p>Kulatina a čtvercová ocel pro výrobu trubek</p>
-------------------------------------	--

4500	<p>Pásková ocel a páska válcovaná za tepla (včetně pásky pro výrobu trubek)</p> <p>Plechý tloušťek pod 3 mm válcované za tepla (s povlakem nebo bez něho)</p> <p>Desky a plechy tloušťek od 3 mm, plochá ocel od 150 mm výše</p> <p>Desky válcované za studena, ve svitcích a páskách, tloušťek od 3 mm.</p> <p><i>Konečné výrobky ze železa, obyčejné oceli nebo ušlechtilé oceli⁵</i></p> <p>Bílý plech, plech pokrytý olovem, černý plech, pozinkované plechy, jiné plechy s povlaky</p> <p>Plechý tloušťek pod 3 mm válcované za studena</p> <p>Magnetické plechy</p> <p>Pásky pro výrobu bílého plechu</p>
------	--

¹ Nezahrnuje suroviny čísla kódu 4190 nomenklatury OEHS (ostatní suroviny pro výrobu železa a oceli jinde neuvedené), které nejsou uvedeny v tomto seznamu. Nezahrnuje žáruvzdorné materiály.

^{1a} Zahrnuje houbovitě železo jako takové nebo v briketované podobě, vlky a obdobné výrobky.

² Nezahrnuje ostatní feroslitiny.

³ Činnost Komise se vztahuje na výrobu tekuté oceli určené na odlitky, pouze pokud má být považována za vlastní činnost v rámci ocelářského průmyslu.

Ostatní výroba tekuté oceli určené na odlitky, jako výroba v malých a středních nezávislých slévárnách, je pouze předmětem statistických kontrol, ze kterých však pro ně nesmí vyplynout diskriminační opatření.

⁴ Nezahrnuje ocelové odlitky, výkovky a výrobky práškové metalurgie.

⁵ Nezahrnuje ocelové trubky (bezešvé nebo svařované), pásy šířek do 500 mm válcované za studena (kromě pásek určených pro výrobu bílého železa), tažené dráty, kalibrované tyče a odlitky ze surového železa (trubky, potrubí a jeho příslušenství, výkovky).

PŘÍLOHA II

ŠROT

Tato smlouva se vztahuje na železný šrot, přičemž se přihlíží k následujícím podrobnostem vycházejícím z praxe, jejichž nezbytnost vyplývá ze zvláštních podmínek sběru šrotu a obchodu s ním:

- a) ceny stanovené Komisí podle hlavy III kapitola 5 se použijí na nákupy uskutečňované podniky Společenství; členské státy podporují Komisi při dohledu nad tím, že dodavatelé dodržují přijatá rozhodnutí;
- b) článek 59 se nevztahuje na:
 - staré surové železo, které je možné použít pouze ve slévárnách nespádajících do pravomoci Společenství;
 - odpadový šrot používaný přímo podniky; při stanovení základu pro přidělování nakupovaného šrotu se však berou v úvahu zdroje, které tvoří tento odpad;
- c) pro použití článku 59 na nakupovaný šrot si Komise ve spolupráci s vládami členských států opatří potřebné informace o zdrojích a potřebách šrotu včetně jeho vývozu do třetích zemí.

Na základě takto získaných informací rozdělí Komise zdroje mezi členské státy podle článku 59, přičemž přihlédnou k možnostem co nejhospodárnějšího využití zdrojů a k souhrnu provozních a zásobovacích podmínek v různých úsecích ocelářského průmyslu v její pravomoci.

Aby se zajistilo, že takto rozdělené dodávky jednoho členského státu do jiného členského státu nebo výkon výkupních práv přiznaných podnikům jednoho členského státu na trhu jiného členského státu nepovedou k diskriminaci vůči podnikům některého z těchto států, budou přijata následující opatření.

1. Každý členský stát povolí dodávky ze svého území do jiných členských států odpovídající rozdělení stanovenému Komisí; na druhé straně bude každý členský stát oprávněn provádět kontroly nezbytné pro zajištění toho, že dodávky nepřesahují stanovená množství. Komise je zmocněna dohlížet na to, aby přijaté předpisy neomezovaly více, než vyžaduje jejich účel.
2. Rozdělení mezi členské státy bude přezkoumáváno v takových časových odstupech, které jsou nezbytné pro zachování spravedlivého vztahu mezi zdroji zjištěnými v každém členském státu a dodávkami do jiných členských států, které mu jsou přiděleny, jak pro místní odběratele, tak pro odběratele z jiných členských států.
3. Komise dohlíží na to, aby právní předpisy přijaté každým členským státem nevedly k vytváření nerovných podmínek u srovnatelných obchodů pro dodavatele v její pravomoci, zejména na základě státní příslušnosti odběratelů.

PŘÍLOHA III

UŠLECHTILÉ OCELI

Ušlechtilé a uhlíkové oceli tak, jak jsou vymezeny v návrhu evropské celní nomenklatury sestaveném Tarifním výborem na jeho zasedání v Bruselu dne 15. července 1950, se posuzují podle příslušnosti k některé ze tří následujících skupin:

- a) ušlechtilé oceli běžně nazývané „konstrukční oceli“, s obsahem uhlíku méně než 0,6 % a slitinových prvků nepřesahujícím celkově 8 % pro nejméně dva slitinové prvky nebo 5 % pro jediný slitinový prvek¹;
- b) uhlíkové oceli s obsahem uhlíku mezi 0,6 do 1,6 %; ušlechtilé legované oceli jiné než uvedené v písmenu a) s obsahem slitinových prvků nepřesahujícím celkově 40 % pro nejméně dva slitinové prvky nebo 20 % pro jediný slitinový prvek;¹
- c) ušlechtilé oceli nespádající pod písmeno a) ani pod písmeno b).

Výrobky skupin a) a b) spadají do pravomoci Komise; aby bylo možno prozkoumat vhodné způsoby použití Smlouvy na tyto výrobky s ohledem na zvláštní podmínky jejich výroby a obchodování s nimi, odkládá se den zrušení dovozních a vývozních cel nebo poplatků s rovnocenným účinkem a všech množstevních omezení jejich pohybu uvnitř Společenství o jeden rok ode dne vytvoření společného trhu s ocelí.

Pro výrobky skupiny c) Komise poté, co zahájí svou činnost, podnikne výzkumy s cílem stanovit vhodné způsoby použití Smlouvy na tyto výrobky s ohledem na zvláštní podmínky jejich výroby a obchodování s nimi; postupně podle dokončování těchto výzkumů a nejpozději ve lhůtě tří let od vytvoření společného trhu, předloží Komise předpisy navržené pro každý z výrobků Radě, která rozhodne podle článku 81. Během tohoto období budou výrobky skupiny c) podléhat pouze statistickým kontrolám Komise.

¹ Síra, fosfor, křemík a mangan v množstvích běžně se vyskytujících u obyčejných ocelí se za slitinové prvky nepovažují.

PROTOKOLY KE SMLouvĚ O ZALOŽENÍ EVROPSKÉHO SPOLEČENSTVÍ UHLÍ A OCELI

Protokol o statutu Soudního dvora Evropského společenství uhlí a oceli

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

PŘEJÍCE SI stanovit statut Soudního dvora podle článku 45 Smlouvy,

SE dohodly takto:

Článek 1

Soudní dvůr zřízený článkem 7 Smlouvy se ustaví a vykonává své funkce v souladu s ustanoveními Smlouvy a tímto statutem.

HLAVA I

POSTAVENÍ SOUDCŮ A GENERÁLNÍCH ADVOKÁTŮ

Článek 2

Každý soudce je povinen před nastoupením do své funkce složit ve veřejném zasedání slib, že bude vykonávat svůj úřad zcela nestranně a svědomitě a že bude zachovávat tajnost porad Soudního dvora.

Článek 3

Soudci požívají soudní imunity. Pokud jde o činy, včetně ústních a písemných projevů, které vykonali ze své úřední moci, požívají imunity i po skončení svých funkcí.

Soudní dvůr je může rozhodnutím přijatým v plenárním zasedání této imunity zbavit.

Je-li po zbavení imunity zahájeno proti některému soudci trestní řízení, může být tento soudce v každém z členských států postaven pouze před takový soud, který je příslušný k trestnímu řízení proti členům nejvyšších soudních instancí v tomto členském státě.

Články 12 až 15 a 18 Protokolu o výsadách a imunitách Evropských společenství se vztahují na soudce, generální advokáty, tajemníka a asistenty zpravodajů při Soudním dvoru, aniž jsou dotčena ustanovení týkající se soudní imunity soudců, která jsou uvedena v předchozích pododstavcích.

Článek 4

Soudci nesmí vykonávat žádnou politickou nebo správní funkci.

Neudělí-li Rada mimořádně výjimku z tohoto pravidla, nesmí během funkčního období vykonávat žádnou výdělečnou nebo nevýdělečnou profesionální činnost.

Při svém nástupu se slavnostně zavazují během výkonu své funkce i po jeho ukončení zachovávat povinnosti vyplývající z jejich úřadu, zejména povinnost čestného a zdrženlivého jednání při přijímání některých funkcí nebo některých výhod po uplynutí funkčního období.

V případě pochybnosti rozhoduje Soudní dvůr.

Článek 5

Funkce soudce zaniká kromě uplynutí funkčního období a úmrtí odstoupením.

V případě, že některý soudce odstoupí, zašle oznámení o svém odstoupení předsedovi Soudního dvora s tím, aby je předložil předsedovi Rady. Jeho uvědoměním se místo uvolňuje.

Mimo případy, na které se vztahuje níže uvedený článek 6, zastává každý soudce svůj úřad, dokud se jej neujme jeho nástupce.

Článek 6

Soudci mohou být zbaveni úřadu nebo jim může být odňat nárok na důchod nebo jiné jej nahrazující požitky pouze tehdy, přestanou-li podle jednomyslného názoru soudců a generálních advokátů Soudního dvora vyhovovat požadovaným podmínkám nebo plnit povinnosti vyplývající z jejich úřadu. Dotyčný soudce se těchto jednání neúčastní.

Tajemník Soudního dvora sdělí rozhodnutí Soudního dvora předsedům Evropského parlamentu a Komise a oznámí je předsedovi Rady.

V případě rozhodnutí o zbavení některého soudce jeho úřadu se místo uvolňuje oznámením tohoto rozhodnutí předsedovi Rady.

Článek 7

Skončí-li výkon funkce soudce před uplynutím jeho funkčního období, je nahrazen na zbývající část funkčního období.

Článek 8

Články 2 až 7 se vztahují i na generální advokáty.

HLAVA II

ORGANIZACE

Článek 9

Tajemník Soudního dvora skládá před Soudním dvorem slib, že bude vykonávat své funkce zcela nestranně a svědomitě a že bude zachovávat tajnost porad Soudního dvora.

Článek 10

Soudní dvůr zajistí zastupování tajemníka v případě jeho nepřítomnosti.

Článek 11

Soudnímu dvoru jsou přiděleni úředníci a jiní zaměstnanci, aby zajistili jeho chod. Jsou podřízeni tajemníkovi Soudního dvora pod dohledem předsedy.

Článek 12

Na návrh Soudního dvora může Rada jednomyslně rozhodnout o jmenování asistentů zpravodajů a určit jejich statut. Asistenti zpravodajů mohou být za podmínek stanovených jednacím řádem povoláni k účasti na projednávání případů předložených Soudnímu dvoru a ke spolupráci se soudcem-zpravodajem.

Asistenty zpravodajů jmenuje Rada z osob, které poskytují veškeré záruky nezávislosti a mají požadovanou právnickou kvalifikaci. Před Soudním dvorem skládají slib, že budou svou funkci vykonávat zcela nestranně a svědomitě a že budou zachovávat mlčenlivost o poradách Soudního dvora.

Článek 13

Soudci, generální advokáti a tajemník musí mít bydliště v sídle Soudního dvora.

Článek 14

Soudní dvůr vykonává svou činnost nepřetržitě. Trvání soudních prázdnin stanoví Soudní dvůr s ohledem na své úřední potřeby.

Článek 15

Soudní dvůr se může platně usnášet jen v lichém počtu soudců. Usnesení Soudního dvora v plenárním zasedání jsou platná, pokud je přítomno devět soudců. Usnesení senátů složených ze tří nebo pěti soudců jsou platná, jen jsou-li přijata třemi soudci. Usnesení senátů složených ze sedmi soudců jsou platná, jen jsou-li přijata pěti soudci. V případě nepřítomnosti jednoho soudce

senátu může být povolán soudce, který je členem jiného senátu, za podmínek stanovených jednacím řádem.

Článek 16

Soudci a generální advokáti se nemohou účastnit rozhodování v žádné věci, ve které dříve vystupovali jako zmocněnci, právní poradci nebo advokáti jedné ze stran nebo o níž byli povoláni rozhodnout jako členové soudu či vyšetřovací komise nebo v jakémkoli jiném postavení.

Jestliže má soudce nebo generální advokát ze zvláštního důvodu za to, že se nemůže účastnit projednávání a rozhodování v určité věci, oznámí to předsedovi. V případě, že se předseda domnívá, že se některý soudce nebo generální advokát nemá ze zvláštního důvodu účastnit projednávání a rozhodování v určité věci, upozorní na to dotyčného.

V případě obtíží při užití tohoto článku rozhoduje Soudní dvůr.

Strana se nemůže dovolávat státní příslušnosti soudce nebo skutečnosti, že soudce její státní příslušnosti není členem Soudního dvora nebo některého senátu, za tím účelem, aby žádala změnu složení Soudního dvora nebo některého senátu.

Článek 17

(zrušen)

Článek 18

(zrušen)

Článek 19

(zrušen)

HLAVA III

ŘÍZENÍ

Zastoupení a pomoc stranám

Článek 20

Státy a orgány Společenství zastupuje před Soudním dvorem zmocněnec, který je jmenován pro jednotlivou věc; zmocněnci může být nápomocen advokát zapsaný v seznamu advokátů některého členského státu.

Podniky a ostatní fyzické a právnické osoby musí být zastoupeny advokátem zapsaným v seznamu advokátů některého členského státu.

Zmocněnci a advokáti vystupující před Soudním dvorem požívají práv a záruk nezbytných k nezávislému výkonu svých funkcí za podmínek, které určí jednací řád vydaný Soudním dvorem a podléhající schválení Rady na základě jednomyslného rozhodnutí.

Soudní dvůr má vůči advokátům, kteří před ním vystupují, pravomoci obvykle přiznávané soudům, a to za podmínek, které rovněž určí jednací řád.

Profesoři, kteří jsou příslušníky členských států, jejichž zákonodárství jim přiznává právo vystupovat před soudy, požívají u Soudního dvora práv, která tento článek přiznává advokátům.

Části řízení

Článek 21

Řízení před Soudním dvorem má dvě části: písemnou a ústní.

Písemné řízení zahrnuje doručení žalob, písemných podání, žalobních odpovědí a prohlášení a případně replik, jakož i veškerých podpůrných listin a dokladů nebo jejich ověřených opisů stranám a orgánům Společenství, jejichž rozhodnutí je předmětem sporu.

Doručení zajistí tajemník v pořadí a ve lhůtách stanovených jednacím řádem.

Ústní řízení zahrnuje přednesení zprávy soudce-zpravodaje, vyslechnutí svědků, znalců, zmocněnců a advokátů jakož i návrhů rozhodnutí generálního advokáta.

Žaloba

Článek 22

Žaloba k Soudnímu dvoru se podává prostřednictvím tajemníka. Musí obsahovat jméno a bydliště strany a postavení podepsaného, předmět sporu, návrh rozhodnutí a stručný popis navrhovaných důkazů.

K žalobě musí být v případě potřeby přiloženo rozhodnutí, jehož zrušení se požaduje, nebo v případě žaloby proti mlčky učiněnému rozhodnutí doklad o datu podání žádosti zmíněné v tomto článku. Jestliže tento doklad nebyl k žalobě připojen, vyzve tajemník příslušnou stranu, aby jej v přiměřené lhůtě dodala, přičemž žaloba nesmí být odmítnuta proto, že tato vada byla napravena teprve po uplynutí lhůty předepsané pro podání žaloby.

Předkládání písemností

Článek 23

Je-li podána žaloba proti rozhodnutí některého z orgánů Společenství, je tento orgán povinen předložit Soudnímu dvoru veškeré písemnosti týkající se věci předložené Soudnímu dvoru.

Opatření při vyšetřování

Článek 24

Soudní dvůr může vyzvat strany, jejich zástupce nebo zmocněnce, jakož i vlády členských států, aby předložili veškeré dokumenty a poskytli veškeré informace, které pokládá za žádoucí. V případě odmítnutí to výslovně vezme na vědomí.

Článek 25

Soudní dvůr může kdykoli pověřit vyšetřovacím úkolem nebo podáním znaleckého posudku kteroukoli osobu, sdružení osob, úřad, komisi nebo orgán podle své volby; za tím účelem může pořádat seznam osob nebo subjektů, které uzná za znalce.

Veřejnost líčení

Článek 26

Jednání je veřejné, nerozhodne-li Soudní dvůr z vážných důvodů jinak.

Protokol

Článek 27

O každém jednání se sepisuje protokol, který podepisují předseda a tajemník.

Líčení

Článek 28

Pořad jednání stanoví předseda.

Výslech svědků se provádí za podmínek, které stanoví jednací řád. Mohou být vyslechnuti pod přísahou.

V průběhu jednání může Soudní dvůr vyslyšet též znalce a osoby, které byly pověřeny vyšetřováním, jakož i samy strany; za strany mohou však ústně jednat pouze jejich zástupci nebo advokáti.

Je-li zjištěno, že některý svědek nebo znalec zatajil nebo nepravdivě vylíčil skutečnosti, o kterých vypovídal nebo na které byl dotázán Soudním dvorem, je Soudní dvůr oprávněn oznámit toto provinění ministru spravedlnosti státu, jehož je svědek nebo znalec příslušníkem, aby mu byl uložen trest stanovený pro takové případy vnitrostátním právním řádem.

Vůči svědkům, kteří odpírají plnit svědeckou povinnost, vykonává Soudní dvůr pravomoci soudům obvykle přiznávané za podmínek, které budou stanoveny jednacím řádem vydaným Soudním dvorem a podléhajícím schválení Rady na základě jednomyslného rozhodnutí.

Tajnost porad

Článek 29

Porady Soudního dvora jsou a zůstanou tajné.

Rozsudky

Článek 30

Rozsudky musí být odůvodněny. Uvádějí se v nich jména soudců, kteří se účastnili zasedání.

Článek 31

Rozsudky podpisují předseda, soudce jmenovaný zpravodajem a tajemník. Vyhlášují se ve veřejném zasedání.

Náklady řízení

Článek 32

Soudní dvůr rozhoduje o nákladech řízení.

Pravomoc předsedy

Článek 33

Předseda Soudního dvora může ve zkráceném řízení, které se v případě potřeby odchyluje od určitých pravidel obsažených v tomto statutu a které bude upraveno jednacím řádem, rozhodnout o odkladu uplatnění napadeného aktu podle čl. 39 druhého pododstavce Smlouvy, o použití předběžných opatření podle třetího pododstavce téhož článku nebo o zastavení výkonu rozhodnutí podle čl. 92 třetího pododstavce.

Není-li předseda přítomen, zastoupí jej jiný soudce za podmínek stanovených jednacím řádem zmíněným v článku 18 tohoto statutu.

Příkaz vydaný předsedou nebo jeho zástupcem má pouze předběžnou povahu a nepředjímá rozhodnutí Soudního dvora ve věci samé.

Přistoupení k řízení

Článek 34

Fyzické nebo právnické osoby, které prokážou zájem na rozhodnutí sporu předloženého Soudnímu dvoru, mohou přistoupit k tomuto řízení.

Návrhy rozhodnutí při přistoupení k řízení se omezí na podporu nebo zamítnutí návrhů jedné ze stran sporu.

Rozsudek pro zmeškání

Článek 35

Jestliže ve sporu podléhající výlučné pravomoci Soudnímu dvoru žalovaná strana nepodá písemné návrhy, ačkoli byla řádně vyzooměna, bude proti ní vydán rozsudek pro zmeškání. Proti rozsudku se lze odvolat do jednoho měsíce po jeho oznámení. Nerozhodne-li Soudní dvůr jinak, nemá odvolání odkladný účinek na výkon rozsudku pro zmeškání

Námítky třetí osoby

Článek 36

Fyzické nebo právnické osoby a orgány Společenství mohou v případech a za podmínek, které budou stanoveny jednacím řádem, vznést námítky třetí osoby proti rozsudkům, jež byly vydány bez jejich účasti.

Výklad

Článek 37

V případě pochybností o smyslu a dosahu některého rozsudku je Soudní dvůr příslušný podat jeho výklad na žádost kterékoli strany nebo orgánu Společenství, jestliže prokážou, že mají na věci oprávněný zájem.

Obnova řízení

Článek 38

Obnovu řízení lze u Soudního dvora žádat jen z toho důvodu, že byly zjištěny nové rozhodné skutečnosti, které před vynesením rozsudku nebyly známy Soudnímu dvoru ani straně, která o obnovu žádá.

Obnovené řízení se zahajuje rozhodnutím Soudního dvora, které výslovně uvádí existenci nové skutečnosti, přiznává jí význam odůvodňující obnovení řízení a prohlašuje proto žádost za přípustnou.

Žádost o obnovu řízení nemůže být podána po uplynutí lhůty deseti let od vydání rozsudku.

Lhůty

Článek 39

Žaloby podle článků 36 a 37 Smlouvy musí být podány ve lhůtě jednoho měsíce stanovené v čl. 33 posledním pododstavci.

Jednací řád stanoví mimořádné lhůty z důvodu vzdálenosti.

Zánik nároku pro zmeškání lhůty nelze namítat, jestliže dotyčná strana prokáže působení náhody nebo vyšší moci.

Promlčení

Článek 40

Žaloby uvedené v prvních dvou pododstavcích článku 40 Smlouvy se promlčují za pět let ode dne, kdy nastala událost, na níž se zakládají. Promlčení se přerušuje buď podáním žaloby u Soudního dvora, nebo předběžnou žádostí, kterou poškozený předloží příslušnému orgánu Společenství. V tomto posledním případě musí být žaloba podána v dvouměsíční lhůtě stanovené v čl. 33 posledním pododstavci; podle okolností se použije čl. 32 poslední pododstavec.

Zvláštní pravidla týkající se sporů mezi členskými státy

Článek 41

Je-li Soudu předložen spor mezi členskými státy na základě článku 89 Smlouvy, sdělí tajemník Soudního dvora ostatním členským státům neodkladně předmět sporu.

Každý z těchto států má právo přistoupit k řízení.

O sporech podle tohoto článku rozhoduje Soudní dvůr v plenárním zasedání.

Článek 42

Přistoupí-li stát k řízení před Soudním dvorem za podmínek uvedených v předchozím článku, bude pro něj výklad obsažený v rozsudku závazný.

Žaloby třetích osob

Článek 43

Rozhodnutí Komise přijatá k provedení čl. 63 odst. 2 Smlouvy musí být oznámena kupujícímu a zúčastněným podnikům; týká-li se rozhodnutí všech anebo některé významné skupiny podniků, může být toto oznámení nahrazeno zveřejněním.

Za podmínek čl. 36 Smlouvy může podat žalobu každá osoba, které bylo uloženo penále podle čl. 66 odst. 5 čtvrtého pododstavce.

HLAVA IV

SOUD PRVNÍHO STUPNĚ EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

Právní postavení členů Soudu a jeho organizace

Článek 44

Články 2, 3, 4, 6 až 9, čl. 13 první pododstavec, článek 17, čl. 18 druhý pododstavec a článek 19 tohoto statutu se použijí na Soud a jeho členy. Slib uvedený v článku 2 se skládá před Soudním dvorem a rozhodnutí uvedená v článcích 3, 4 a 7 přijme Soudní dvůr po konzultaci Soudu.

Tajemník a zaměstnanci Soudu

Článek 45

Soud jmenuje svého tajemníka a upraví jeho postavení. Články 9 a 14 tohoto statutu se přiměřeně použijí pro tajemníka Soudu.

Předseda Soudního dvora a předseda Soudu určí vzájemnou dohodou podmínky, za kterých budou úředníci a jiní zaměstnanci Soudního dvora poskytovat služby Soudu, aby zajistili jeho chod. Někteří úředníci a jiní zaměstnanci jsou podřízeni tajemníkovi Soudu pod dohledem předsedy Soudu.

Řízení před Soudem

Článek 46

Řízení před Soudem se řídí hlavou III tohoto statutu, s výjimkou článků 41 a 42.

Řízení před Soudem bude podle potřeby upřesněno a doplněno jednacím řádem přijatým v souladu s čl. 32d odst. 4 Smlouvy.

Odchylně od čl. 21 čtvrtého pododstavce tohoto statutu může generální advokát předkládat odůvodněné návrhy rozhodnutí písemně.

Článek 47

Je-li žaloba nebo jiná procesní písemnost určená Soudu omylem podána tajemníkovi Soudního dvora, bude neprodleně předána tajemníkovi Soudu; obdobně je-li žaloba nebo jiná procesní písemnost určená Soudnímu dvoru omylem podána tajemníkovi Soudu, bude neprodleně předána tajemníkovi Soudního dvora.

Pokud Soud zjistí, že není k řízení příslušný, neboť je k řízení příslušný Soudní dvůr, postoupí věc Soudnímu dvoru; obdobně pokud Soudní dvůr zjistí, že je k řízení příslušný Soud, postoupí věc Soudu, který se poté již nemůže prohlásit za nepřísušný.

Je-li Soudnímu dvoru i Soudu předložena věc, která má stejný předmět, týká se stejné otázky výkladu nebo otázky platnosti stejného právního aktu, může Soud po vyslechnutí stran přerušit řízení, dokud Soudní dvůr nevynese rozsudek. Jedná-li se o žádosti o prohlášení stejného aktu za neplatný, může se Soud rovněž prohlásit za nepřísušný, aby umožnil Soudnímu dvoru rozhodnout o takové žádosti. V případech uvedených v tomto pododstavci může Soudní dvůr rovněž rozhodnout o přerušení řízení; v tomto případě bude řízení pokračovat před Soudem.

Článek 48

Tajemník Soudu oznámí konečná rozhodnutí Soudu, rozhodnutí, která řeší věc pouze částečně nebo rozhodnutí o procesní otázce týkající se nepřísušnosti Soudu nebo nepřipustnosti žaloby

všem stranám, jakož i všem členským státům a orgánům Společenství, přestože nebyli účastníky řízení před Soudem.

Opravný prostředek k Soudnímu dvoru

Článek 49

Proti konečným rozhodnutím Soudu, proti rozhodnutím, která řeší věc pouze částečně, nebo proti rozhodnutím o procesní otázce týkající se nepřislušnosti Soudu nebo nepřípustnosti žaloby, lze ve lhůtě dvou měsíců od oznámení napadeného rozhodnutí podat opravný prostředek k Soudnímu dvoru.

Opravný prostředek může podat kterákoli strana, jejímž návrhům nebylo plně nebo částečně vyhověno. Jiní účastníci než členské státy nebo orgány Společenství mohou podat opravný prostředek, pouze pokud se jich rozhodnutí Soudu přímo týká.

S výjimkou sporů mezi Společenstvím a jeho zaměstnanci mohou opravný prostředek podat rovněž členské státy a orgány Společenství, které nebyly účastníky řízení před Soudem. Tyto členské státy a orgány mají stejné postavení jako členské státy nebo orgány, které byly účastníky řízení v prvním stupni.

Článek 50

Opravný prostředek k Soudnímu dvoru proti rozhodnutí Soudu, kterým byla zamítnuta žádost o přistoupení k řízení, může osoba, jejíž žádost byla zamítnuta, podat ve lhůtě dvou týdnů od oznámení rozhodnutí o zamítnutí.

Strany soudního řízení mohou podat opravný prostředek k Soudnímu dvoru proti rozhodnutím Soudu přijatým podle čl. 39 druhého a třetího pododstavce nebo podle čl. 92 třetího pododstavce Smlouvy ve lhůtě dvou měsíců od jejich oznámení.

O opravných prostředcích uvedených v prvním a druhém pododstavci se rozhoduje postupem podle článku 33 tohoto statutu.

Článek 51

Opravné prostředky k Soudnímu dvoru jsou omezeny na otázky práva. Jsou přípustné pro nepřislušnost Soudu, pro nedostatky řízení před Soudem, které poškozují zájmy dotčené strany, či pro porušení právních předpisů Společenství Soudem.

Opravný prostředek jen proti určení náhrady nákladů řízení a jejich výši nebo proti rozhodnutí, která ze stran je má platit, není přípustné.

Řízení před Soudním dvorem

Článek 52

Je-li podán opravný prostředek proti rozhodnutí Soudu, má řízení před Soudním dvorem písemnou a ústní část. Za podmínek stanovených v jednacím řádu může Soudní dvůr poté, co byly vyslechnuty zúčastněné strany a generální advokát, rozhodnout bez ústního jednání.

Odkladný účinek

Článek 53

Aniž je dotčen čl. 39 druhý a třetí pododstavec Smlouvy, nemá opravný prostředek odkladný účinek.

Odchylně od článku 44 Smlouvy nabude rozhodnutí Soudu prvního stupně rušící obecné rozhodnutí nebo obecné doporučení právní moci až dnem, kdy uplyne lhůta stanovená v čl. 49 prvním pododstavci tohoto statutu, nebo, pokud je v této lhůtě podán opravný prostředek, dnem jeho zamítnutí, aniž je ovšem dotčeno právo strany požádat Soudní dvůr na základě čl. 39 druhého a třetího pododstavce Smlouvy o odklad účinků aktu, který byl prohlášen za neplatný, nebo o nařízení jiného předběžného opatření.

Rozhodnutí Soudního dvora o opravném prostředku

Článek 54

Je-li opravný prostředek opodstatněný, zruší Soudní dvůr rozhodnutí Soudu. Soudní dvůr může vydat konečné rozhodnutí ve věci, pokud to soudní řízení dovoluje, nebo věc vrátit zpět Soudu k rozhodnutí.

Je-li věc vrácena Soudu, je tento soud vázán právním posouzením obsaženým v rozhodnutí Soudního dvora.

Je-li opravný prostředek podaný členským státem nebo orgánem Společenství, který nebyl účastníkem řízení před Soudem, opodstatněný, může Soudní dvůr určit, považuje-li to za nezbytné, které účinky zrušeného rozhodnutí Soudu, jsou pro strany sporu konečné.

Jednací řád

Článek 55

Soudní dvůr přijme svůj jednací řád. Tento jednací řád podléhá jednomyslnému schválení Radou. Tento řád obsahuje další ustanovení nezbytná k jeho provádění a případnému doplňování.

V Paříži osmnáctého dubna tisíc devět set padesát jedna.

Protokol o vztazích s Radou Evropy

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

PLNĚ SI VĚDOMY potřeby vytvořit co nejužší vztahy mezi Evropským společenstvím uhlí a oceli a Radou Evropy, zejména mezi oběma Shromážděními,

BEROUCE V ÚVAHU doporučení Shromáždění Rady Evropy,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních:

Článek 1

(zrušen)

Článek 2

Shromáždění Společenství předloží každoročně Poradnímu shromáždění Rady Evropy zprávu o své činnosti.

Článek 3

Vysoký úřad každoročně předá Výboru ministrů a Poradnímu shromáždění Rady Evropy obecnou zprávu podle článku 17 Smlouvy.

Článek 4

Vysoký úřad seznámí Radu Evropy s tím, nakolik byl schopen vyhovět doporučením, která mu zaslal Výbor ministrů Rady Evropy podle čl. 15 písm. b) statutu Rady Evropy.

Článek 5

Tato Smlouva o založení Evropského společenství uhlí a oceli a její přílohy bude registrována u Sekretariátu Rady Evropy.

Článek 6

Dohody mezi Společenstvím a Radou Evropy mohou mezi jiným stanovit jakýkoli jiný způsob vzájemné pomoci a spolupráce mezi oběma organizacemi a případně jejich vhodné formy.

V Paříži dne osmnáctého dubna tisíc devět set padesát jedna.

ISAP ISAP ISAP ISAP ISAP ISAP